

LETO
YEAR 42

misli

THOUGHTS

DECEMBER 1993

Naslovni sliki ni potrebno razlage. Družinske jaslice so že stoletja slovenska tradicija. Le ohranimo jo!

+ + +

DVA telefonska klica sem prejel nedavno. Oba sta mi hotela povedati, da sta poslala naročnino, a njih imen ni bilo med darovalci "Bernardovemu tiskovnemu skladu". Šele od mene sta zvedela, da naročnine ne objavljam, da je dar v Tiskovni sklad pač dodatek k naročnini. Pa kako važen! Saj bi brez njega list ne mogel več živeti. Naročnina sama, tudi če bi jo vsi naročniki poslali, ne zadošča več za kritje tiskarskih in poštinskih stroškov. Po darovih darežljivih bralcev smo letos spet srečno pricijazili do konca letnika in upam, da bo šlo tako tudi prihodnja leta. Če bi pa pogosto dvigal naročnino, bi verjetno marsikdo starejših naročnikov - upokojencev odpadel, ker bi ne zmožgel plačevanja.

Vsekakor sem vesel vseh in vsakega posebej, ki se ob naročnini spomni tudi na dar v Tiskovni sklad. Upam, da bo sta tudi oba, ki sta telefonirala, odslej kaj pridala naročnini. Potem bosta lahko brala svoja imena v MISLIH med darovalci - kar jima bo tudi v dokaz, da sem poslano naročnino prejel. Na pošiljanje naročnine ne odgovarjam zaradi pomanjkanja dragocenega časa, pa tudi zaradi poštinskih stroškov.

Vsem se zahvaljujem za razumevanje in pomoč! Drugo leto pa naj MISLI spet prihaja na Vaš dom. In malo bolj redno kot zadnji dve leti! Bog in Marija z Vami!

- Urednik in upravnik

KNJIGE! KNJIGE! KNJIGE!

Poština v ceni knjig ni vključena, če vam jih moramo poslati po pošti.

UČIMO SE SLOVENSKO - I. del - Odlična metoda pouka mladine osnovnih šol - Melbournske učiteljice Draga Gelt, Magda Pišotek in Marija Penca - Cena 10 dolarjev. Res koristen dar mladim znancem.

UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA. I. DEL (SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL. PART I. Cena 12 dolarjev. Žal je drugi del pošel in nove izdaje najbrž ne bo. Slovenian Research Center of America.

SLOVENSKO SLOVSTVO - BERILO (SLOVENIAN LITERARY READER) - A. L. Ceferin (ed.) - Cena 11 dolarjev.

SLOVENSKE NARODNE PESMI - SLOVENIAN FOLK SONGS - A. L. Ceferin (ed.) - Cena knjižice z audio-kaseto vred 6 dolarjev.

THE SLOVENIANS FROM THE EARLIEST TIMES - V angleščini je napisala slovensko zgodovino Draga Gelt. S številnimi slikami opremljena knjiga je izšla v Melbournu. Cena 22 dolarjev.

OBRISI DRUŽBENE PREOSNOVE - Knjiga zanimivih esejev Dr. M. Kremžarja (Argentina) o preosnovi družbe. Cena 10 dolarjev.

LJUDJE POD BIČEM - Trilogija izpod peresa Karla Mauserja iz življenja v Sloveniji med revolucijo in takoj po njej. Zares vredna branja. Zadnjo izdajo v štirih knjigah dobite za ceno 35 dolarjev.

STALINISTIČNA REVOLUCIJA NA SLOVENSKEM, II. del. - Zanimiva študija razvoja dogodkov 1941 - 1945 v Sloveniji. Spisal Stane Kos. Cena 27 dolarjev. (Cena za prvi in drugi del skupaj je 40 dolarjev.)

ŠKOF ROŽMAN, I., II. in III. del. - Obsežno delo dr. J. Kolariča, podprto s številnimi dokumenti. Cena vseh treh zajetnih knjig skupaj je 40 dolarjev. Samo zadnja knjiga (III. del) je 28 dolarjev.

POLITIKA IN DUHOVNIK - Zanimivo domače pisana avtobiografija pokojnega izseljenskega duhovnika v Angliji Msgr. Ignacija Kunstlja. Cena 3 dolarjev.

TEHARJE SO TLAKOVANE Z NAŠO KRVJO - Izjave prič o teharskih dogodkih v letu 1945 po končani revoluciji. Cena 4 dolarjev.

PISMA MRTVEMU BRATU - Topli spomini na brata - Avtor je duhovnik lazarist Franc Sodja - Cena 12 dolarjev.

PRED VRATI PEKLA - Duhovnik lazarist Franc Sodja opisuje v živo življenje v ljubljanskih zaporih po končani vojni. - Cena 8 dolarjev.

JESENSKO LISTJE - Prva pesniška zbirka adelajdskega pesnika Ivana Burnika - Legiša. Ves dobiček je namenjen ljubljanski otroški bolnišnici. Cena 10 dolarjev.

misli

(THOUGHTS) Religious and Cultural Monthly in Slovenian language. Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji + Ustanovljen (Established) leta 1952 + Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia. Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji + Urejuje in upravlja (Editor and Manager) Fr. Basil Valentine, O.F.M., M.B.E., BARAGA HOUSE, 19 A'Beckett Street, KEW, Vic. 3101 - Naslov: MISLI, P.O.Box 197, KEW, Vic. 3101 + Tel.: (3)853 7787 - Fax (03)853 6176 + Naročnina za leto 1993 je 10.- dolarjev, izven Avstralije 18.- dolarjev, letalsko s posebnim dogovorom + Naročnina se plačuje vnaprej + Poverjenišvo za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji + Rokopisov ne vračamo + Dopisov brez podpisa uredništvo ne sprejema + Za objavljene članke odgovarja pisec sam + Stava in priprava strani (Typing and lay-out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 + Tisk (Printing): Distinction Printing Pty. Ltd. (Simon Špacapan), 164 Victoria Street, Brunswick, Victoria 3056 - Tel.: (03)387 8488 - Fax: (03)380 2141

Božje misli in človeške

Leto 42
Št. 12

DECEMBER 1993

Slava Bogu, mir ljudem!

— Po P. O. — stran 321

Božična vera

— Franc Sodja — stran 323

Voščilo veleposlaništva RS

— stran 324

Slovenščina — naša skrb

— Marija Senčar — stran 325

Stara legenda — božična črtica

— Ksaver Meško — stran 327

Za pest drobiža — V tržaški

Mladiki M. Jevnikar — stran 328

Odkrivanje Amerike

— Ivo Žajdela — stran 329

Sv. Jožef dela zibelko —

stara narodna pesem — stran 330

Središče svetih Cirila in Metoda,

Melbourne — P. Bazilij — stran 331

Izpod Triglava — stran 334

Edinost, sreča, sprava...

Sprava z domovino

— P. Tone — stran 336

Središče svetega Rafaela, Sydney

— P. Valerijan — stran 338

Moje celice — zapiski iz zaporov

— Jožko Kragelj — stran 341

Naše nabirke — stran 341

Slovenska kri v avstralski

nogometni reprezentanci

— Mirko Vasle — stran 342

Pri nas je sveti večer doma

— pesem V. Voduška — stran 343

Središče svete Družine, Adelaide

— P. Janez — stran 344

Sveta noč

— Franc S. Finzgar — stran 345

Z vseh vetrov — stran 346

Kotiček naših mladih — stran 348

Križem avstralske Slovenije

— stran 349

Pa spet nekaj uvoženega iz

Republike Slovenije — stran 352

Slava Bogu, mir ljudem

SVETI VEČER, ki je bil kristjanom prvih stoletij večer pričakovanja in svetega bedenja ob oltarju, je za nas večer n a j - v e č j e d o m a č n o s t i . Saj je spomin tistega večera, tiste noči, ko je sam Bog z nami postal tako domač, da je prišel na svet kakor eden izmed nas: pravi Bog in vendar pravi človek. To največjo domačnost z nami je božji Sin poudaril še posebej s tem, da se je rodil v naročju družine. Zato ni čudno, če na sveti večer vse hrepeni po domu in po njega bližini, zato je na sveti večer vsak tako rad doma. Ne samo človek, vse stvarstvo — se zdi — da ta večer čuti božjo bližino. Zato nam ni zameriti, da ravno o sveti noči prav po otroško premišljujemo in govorimo prečudne stvari. Ni to samo čustvo, je vse več: je odmev božje domačnosti v naših dušah.

Poslušajmo to tiho vabilo naših src in obhajajmo, če je le mogoče, sveti večer v k r o g u s v o j e d r u ž i n e in s starimi domačimi svetimi obredi: s kropljenjem, s skupno molitvijo, s prepevanjem božičnih pesmi pred jasticami, z duhovnimi pogovori in medsebojnim obdarovanjem. Naj bo ves naš sveti večer — večer domačnosti, lepote, ljubezni! Ta praznični mir, ta sveta vrnitev v dom družine in v dom srca, ne bo samo prijeten oddih, temveč živ vrelec novih moči za naš delavnik.

S v e t i d a n je veličastna verska proslava Odrašenikovega rojstva. Kar tri maše sme opraviti vsak duhovnik. Vernikom je seveda ukazana udeležba le pri eni sveti daritvi, je pa lepa navada iskrenih vernikov, da gredo k polnočnici in še k eni jutranjih maši božičnega dneva. Ob mašnih molitvah se gotovo najlaže poglobé v veliko skrivnost božjega Učlovečenja, ki ga bogoslužje imenuje "sveto zameno". Z učlovečenjem se je namreč Bôg dal človeku, da bi se človek mogel dati Bogu: božji Sin je postal človeški otrok, da bi mi, človeški sinovi in hčere, mogli postati božji otroci, božji domačini. To nam veselo oznanjajo vse tri božične maše, vsaka po svoje.

**Da bi Vas vse dosegel
božični pozdrav
betlehemskega angelov:
MIR LJUDEM NA ZEMLJI!
— to Vam želijo
za te božične praznike
in novo leto 1991
prav iz srca**

**Vaši dušni pastirji,
slovenske sestre
in posinovljeni
misijonarji.**

**Isto voščilo velja tudi
vsem naročnikom, bralcem
in sotrudnikom MISLI —
vsem se iskreno
zahvaljujeta
uredništvo in uprava.**

Prva maša, polnočnica ali angelska maša imenovana, predvsem slavi Odrešenikovo božje veličastvo. Mašne molitve poudarjajo v prvi vrsti večno rojstvo Besede iz naročja Očetovega. Dalje nas spominjajo na rojstvo v "podobi hlapca" iz Device Marije, kažejo pa končno že tudi na njegovo zmago-slavno "rojstvo" — vstajenje iz naročja zemlje na veliko noč.

Druga maša, zorna ali pastirska imenovana, slavi novorojeno Dete kot novo Luč, ki naj tako razsvetli vse naše življenje, da bo odsevalo v našem dejanju, kar se po veri sveti v naših dušah. To je za nas nauk, da se mora obhajanje božičnega praznika nadaljevati v vsakdanjem življenju. Le tako bomo res spremenjeni, drugačni in boljši, bomo postali "luč, ki sveti v temi".

Tretja maša, tudi velika ali slovesna imenovana, pa je vsebinsko najbolj globoka. Znova in znova poudarjajo mašne molitve, da je to malo novorojeno Dete — Sin večnega Boga, Stvarnik in Kralj vesoljstva. Ta večni Bog je zdaj postal človek. Zato nas tretja božična maša predvsem utrjuje v veri v učlovečenje božjega Sina. Vabi nas, da tudi mi z duhovnikom verno in hvaležno upognemo svoje koleno ter priznamo: "Beseda je človek postala in med nami prebivala." To je namreč namen praznika, da se Bogu za Odrešenika zahvalimo in Odrešenika počastimo.

Božični sveti večer in božični sveti dan naj v mislih, besedah in dejanjih preveva angelsko božično voščilo, ki naj bo tudi naše voščilo vam in vaše voščilo nam:

**"SLAVA BOGU NA VIŠAVAH
IN NA ZEMLJI MIR LJUDEM,
KI SO BLAGE VOLJE!"**

**Ljubljana
s stolnico
svetega
Nikolaja
v beli
božični
obleki**

BOŽIČNA VERA

FRANC SODJA

TEŽKO je iti mimo božiča. Celo človek, ki ima od svoje otroške vere le še medel spomin, se na ta ali oni način pridruži tistim, ki praznujejo svoj božič. Na tej besedi je poudarek: svoj božič.

Vsak zase in vsak na svoj način stojimo pred to veliko skrivnostjo. Komur ni niti več skrivnost ali resnica, stoji pač pred trgovskim božičem, ali božičem izbranih jedi.

BOŽIČNA ROMANTIKA

Vsaj na severni polobli je božič obdan z intimnostjo. Mesta in vasi so že mesec prej polna tistega božiča, ki ga je možno postaviti v razkošne izložbe, v radio in televizijske oddaje, v klubske ali šolske prireditve, v okras hiš in mesta.

In čim bolj se bliža sveti večer, tem bolj mrzlične so priprave, ki tudi slabokrvnim kristjanom ali celo nekristjanom prebujajo nežna in sveta razpoloženja. Otrokom pa so kakor pravljica, ki je več ne pripovedujeta dedek in babica, ampak jo doživljajo sami. Posebno otroci družin, ki so ohranili vsaj folkloro božiča.

Res pa je, da so to dnevi bega za mnoge. Nič ni novega, da je okoli božiča več samomorov kot sicer, da je v razrvanih družinah, kjer je nenehna napetost ali zaradi vere ali različnosti vere ali zaradi ljubezni, ki je ostala samo ime, nalepljeno na bridka srca, da je v takih družinah božič pekel.

Razen teh - morda vedno bolj pogostih - tragik, kjer ni mogoče imeti niti folklorne božiča, je vendar to praznik, ki povezuje, osrečuje, mnogim izprašuje vest, kliče k novemu življenju.

BOŽIČNA SPOVED

V mnogih župnijah ali v mnogih krščanskih deželah so to dnevi očiščevanja. Ni advent le na koledarju, je zavest adventa v dušah. In ker hočejo imeti krščanski božič, je v to vključena tudi spoved.

V mnogih družinah je vprašljivost božične spovedi vedno bolj zaostrena. Mladi ne vidijo

potrebe, starejši čutijo dolžnost. In prav problem spovedi utegne biti razlog, da je božično razpoloženje skaljeno.

Kjer so še cele ure dolge vrste spovedencev, je gotovo pred nami drugo vprašanje: kakšne spovedi? Gotovo bi ugašali tleči stenj in zlomili nalomljeni trst, če bi odklanjali božično spoved iz sumnje, da je le eden božičnih običajev. Vsaka spoved, četudi slabo pripravljena, lahko postane milost. Seveda pod enim pogojem: da ta trenutek spovednik in spovedanec pred Bogom hočeta opraviti nekaj zelo resnobnega. Ta milost koga čaka šele v spovednici. Ostane vprašanje, kakšna bo naša božična spoved in kakšen je nagib, ki me vodi do spovednice. Kakor izpit je, pri katerem pokažem sebi in Bogu, ali sem zares kristjan in ali sem le pol kristjana in najbolj boleče: ali sem morda le na videz kristjan. In to celo samo zato, da svojim ali zancem pokažem krščanski obraz (dejansko le krinko), v resnici pa je v meni Bog mrtev.

KRŠČANSKI BOŽIČ

Ta razmišljanja so premalo poetična, preveč prozaična, da bi se jih komu zdelo vredno prebrati do konca. Še manj: da bi se zdelo potrebno iti vase in premisliti sebe prav pred božičem.

Mi smo v nenehnem adventu. Cilj je polnost

krščanstva, to pomeni: prerasti moram sebe, svojo človečnost z vso slabostjo in grešnostjo ter dorasti do polnosti božjega otroštva.

Božična skrivnost ni zgodovina, je večni ZDAJ! Učlovečenje se nadaljuje. Sveta zamena se obnavlja iz trenutka v trenutek. Bog je postal človek, da v njem in z njim postanemo božji otroci. Ni več jaz, ampak Kristus v meni. On mora rasti, jaz se manjšati. Zato je kot Pavlu meni misel: Kristus. Z njim sem ali moram biti križan, da ne bom živel več jaz, ampak Kristus v meni. To je krščanski program. Zato se ne smemo zadovoljiti zgolj z božično folkloro, niti ne s površno božično spovedjo. Moja priprava na božič mora iti skozi duhovne vaje, pa naj se jih res udeležim ali ne. Stojim pred nezaslišano skrivnostjo: Bog mi je razodel svojo ljubezen, prav do mene, v učlovečenem Kristusu. On je z

menoj, biti moram v njem. Moj jaz mora postati ne le posoda za bivanje troedinega Boga. Ni dovolj, da v meni moli sam Sveti Duh z neizrekljivimi vzdihli. Doživeti moram sveto noč: poklican sem, da postanem brat Kristusu. Vse drugo je nič, vse le smeti, kot pravi Pavel, le to je in bo končno edino važno.

Zato je božič za nas silna molitev: Daj, Gospod, da ne ostanemo med "božično šaro", da se ne razblinijo naše misli v "božični gostiji", da ne grem mimo s površno spovedjo in "črednim" obhajilom, ampak da se zavem prav zdaj svojega dostojanstva, svoje poklicanosti, tega velikega božjega načrta, ki se je pričel na sveto noč.

Daj, Gospod, da preživim svoj življenjski advent tako, da bom pripravljen stopil v polnost večnega božiča - nov človek, božji otrok, Kristusov brat!

Božič
v
Bohinju

Veleposlaništvo
Republike Slovenije

VSEM SLOVENCEM
V AVSTRALIJI,
KLUBOM, VERSKIM SREDIŠČEM
IN NARODNIM SVETOM,
RADIJSKIM POSTAJAM
IN ČASOPISOM
ŽELIM V IMENU SLOVENSKEGA
VELEPOSLANIŠTVA
VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE
IN SREČNO, ZDRAVO
IN USPEHOV POLNO LETO 1994.

OB TEJ PRILOŽNOSTI
SE VAM ŽELIMO ZAHVALITI
ZA IZKAZANO ZAUPANJE
IN ZA IZJEMNI SPREJEM
TER GOSTOLJUBJE.

ALJAŽ GOSNAR,
odpravnik poslov
TINA OMAHEN

Canberra, 14. 12. 1993

Slovenščina — naša skrb

KOMISIJA za zaposlovanje na Univerzi Macquarie v Sydneyu je za leto 1994 izbrala novo predavateljico gđc. **Metko Čuk**. Pri izboru sva sodelovala tudi dva predstavnika slovenske skupnosti. Anton Kraft je zastopal Študijski sklad, sama pa sem sodelovala v imenu Trusta Slovenskega študijskega sklada.

Na razpis se je prijavilo šest kandidatov. V najožji izbor sta prišli dve: **Metka Čuk** iz Nottinghama, Anglija, ter **Sonja Starc** iz Kopra.

Izbrana je bila Metka Čuk, ki je od leta 1990 pa do avgusta 1993 poučevala slovenščino na Univerzi Nottingham, kamor jo je poslala ljubljanska univerza. Na isti univerzi je nadaljevala s svojim študijem. Magisterij (MA) iz jezikoslovja in modernega angleškega jezika je naredila leta 1991. Iz slovenskega jezika in literature ter primerjalne literature je diplomirala v Ljubljani leta 1981. Potem je eno leto (1981-1982) poučevala na univerzi v Leipzigu. Od leta 1982-1984) je igralcem celjskega gledališča popravljala izgovorjavo. Od leta 1984 do 1990 je bila zaposlena privatno (self-employed). Delo obsega prevajanje, urejevanje in pisanje nekaj člankov za Gledališki list (1982-1988).

Odbor Sklada kot Trusta sta - sicer neuspešno - podprla prošnjo Sonje Starc, profesorice iz Kopra, ki je diplomirala v Ljubljani 1978 iz slovenskega jezika in literature ter angleškega jezika in literature. Zaposlena je že petnajst let na gimnaziji v Kopru, kjer predava slovenščino in angleščino.

Trenira tudi bodoče pedagoge. Zaradi težkih družinskih razmer magisterija ni končala, pa ga bo (njena izjava). Vsestransko sodeluje pri radiu (RAI Trieste) z lastnim sporedom za slovensko manjšino v Trstu, s katero je povezana tudi preko Zveze slovenskih učiteljev in znanstvenikov iz Kopra. Od 1982 do 1987 je bila tudi predsednica te organizacije, ki je tesno sodelovala s podobno organizacijo iz Trsta. Izmenjavali so izkušnje s predavanji iz jezikoslovja in literature. Dobro pozna probleme in potrebe zamejca in izseljenca. Sodeluje tudi pri komisiji, ki pripravlja Syllabus za slovenski jezik kot drugi jezik. Ima tudi nekaj prevodov.

Bila je pripravljena vsestransko sodelovati s slovensko skupnostjo in pomagati na vseh

področjih, posebno pa pri šolstvu in kulturi. Ima tudi trinajstletno hčerko Nino, ki bi jo pripeljala s seboj. Sonja bi po našem mnenju dosti bolje razumela mladino in starše ter njihove probleme. Celo hčerka, ki živi v dvojezičnem okolju v Ankaranu, bi se po vsej verjetnosti takoj vključila v slovensko skupnost in mladini svojih let marsikaj obrazložila in jo mogoče celo naučila slovenskih običajev, navad. Hitreje bi se vzpostavila vez razumevanja med mlajšo in starejšo generacijo. Nino bi gotovo zanimal avstralski način življenja, mamo Sonjo pa slovenski izseljenec na daljni celine.

Sonja Starc bi s svojo dolgoletno poučevalno prakso lahko pomagala na vseh treh stopnjah šolanja. Iz Slovenije bi prinesla marsikaj novega in zanimivega za staro in mlado. Vendar pa je Komisija za delovna razmerja na Univerzi Macquarie izbrala Metko Čuk in sprejeti moramo njeno odločitev. Pri izboru je upoštevala najvišjo izobrazbo kandidatov. Metka ima magisterij in tri priporočila z angleške univerze, na kateri je bila zaposlena od 31. avgusta 1993. Sonja Starc še ni končala magisterija, ima pa priporočila treh znanih in priznanih jezikoslovcev iz Slovenije.

Naj dodam še čestitke in novice, ki morda koga bralcev le zanimajo.

Iz srca čestitamo vsem študentom slovenščine na Univerzi Macquarie, ki so vztrajali in uspešno končali izpite. Iskrene čestitke tudi letošnjim maturantom iz slovenščine - sedem v Viktoriji in šest v NSW. Posebna zahvala pedagogom, starem in vsem, ki so kakorkoli pripomogli k tem uspehom.

Vabimo vse, staro in mlado - posebej so povabljeni seveda letošnji maturanti - na **univerzo**, kjer si svoje znanje v slovenščini in o Slovencih lahko izpopolnimo. Dobrodošli so tudi odrasli začetniki, ki bi se radi učili slovenščine in so slovenskega ali drugega porekla. Narodnost ni važna, važna je volja do učenja in spoznavanja slovenske kulture, medsebojnega spoštovanja ter ljubezni.

Pišite na **The Registrar, Macquarie University, Sydney, NSW 2109**, ali pa kličite (02)805 7111 ter

vprašajte za **External Studies** in prosite, da vam posredujejo vse informacije v zvezi s **Slovenian Studies**. Lahko pa tudi pokličete lektorico samo na telefonski številki (02)805 7042, ali pa mene na (02)544 1813 - Fax (02)544 1640. Tečaj je na razpolago tudi po korespondenci, izpite pa lahko napravite na najbližji univerzi.

Še kratko **finančno poročilo** Trusta in Sklada - več bo v januarski številki. Na banki imamo danes **\$25,291.00**. Od tega je potrebno odbiti približno \$5,000.00 za še neizkoriščeno prvo nagrado Loterije št.2. Sama loterija nam je prinesla \$16,720.00 (prodanih srečk 3,344), ko smo odšteli stroške (nagrade etc.), nam je čistega od loterije ostalo \$10,400.00.

Slaba je slika slovenske skupnosti v Avstraliji, če jo primerjamo z ostalimi. Imamo svoj jezik, ki je priznan in se ga lahko učimo od najnižje šole do vključno univerze. Vse veselje, ves trud, vsi stroški in dobra volja prostoljnega dela nam ne bodo pomagali, če se ne zavedamo, kdo nas je rodil, kdo smo, kaj smo dolžni svojim prednikom in svojim otrokom. To je del vzgoje, olike, narodnega ponosa, ki nas loči od drugih narodov.

Če je del Slovenca **kranjska klobasa**, ki jo po nekaterih delikatesnih trgovinah že predstavljajo kot "Polish Salame", in **potica** - znana marsikje že kot "Walnut Strudel", bi bil že čas, da se Slovenec zbudi in se svetu pravilno predstavi. Upam, da smo Slovenci duševno in telesno enako razviti kot kateri koli Italijan, Avstrijec, Madžar, Hrvat, Avstalec...

Ukrajinska skupnost je v Avstraliji številčno približno taka kot naša, po veri pa razdeljena v katoličane in pravoslavne, a ima zbranih skoraj

milijon dolarjev za pospeševanje svojega jezika in kulture. Mi imamo zidove klubov po vsej Avstraliji, pa se med sabo prepiramo ter ne vemo, kaj je kvaliteta in kaj kvantiteta, čas nas pa prehiteva. Pomrli bomo drug za drugim, a naši potomci bodo iskali svojo identiteto in se spraševali od kod in zakaj. Vsi skupaj smo Avstralci, a tudi Aborigen je in vedno bo Aborigen, ker ima svoj jezik, svojo kulturo in svoj ponos...

Ob koncu leta vsem našim zvestim članom - za članarino in prostovoljne prispevke, vsem **darovalcem** zas našo loterijo, vsem **prodajalcem** in **kupcem** srečk loterije in srečolovov, vsem za vsa vzpodbudna pisma in dobre želje - **najlepša hvala!**

Iskrene čestitke mesečniku MISLI, ki gre zlatemu jubileju naproti in iz srca hvala njegovemu uredniku, ki je vsa leta podpiral slovenstvo, slovensko šolstvo od začetne šole do univerze. Naj izrazim željo, da sta on in MISLI še neskončno let z nami.

Drage Slovenke, spoštovani Slovenci, kjer koli že ste, naj Vam bodo letošnji **božični prazniki** **blagoslovljeni, lepi in varni!** Spomnimo se Zile, Save, Soče, Pivke, Drave, Dravinje, Savinje, Mure, Krke, Kolpe... Spomnimo se svoje domovine, vseh svojih otrok, mater in očetov, sester in bratov, prijateljev in znancev, ne pozabimo tudi svojega sosedu... Bodimo in ostanimo poleg avstralskega državljanstva in otrok, rojenih in vzgojenih v Avstraliji, tudi in vedno **Slovenci!**

Veliko zdravja, osebne sreče in uspehov v novem letu 1994 Vam v imenu članov odbora Trusta in Sklada za učenje slovenščine na Univerzi Macquarie želi

MARIJA SENČAR, predsednica

Koala
je vsekakor
najbolj
priljubljena
avstralska
živalca

Stara legenda

KSAVER MEŠKO

RESNIČNO, kar stoje betlehemske poljane in se boči nad njimi nebo božje, še niso videle take radosti kakor v tisti čudežni noči.

Komaj so izginili angeli v višavi in so potihnili njih spevi, ki so lili v srca preprostih pastirjev, kakor bi padala v srca najslajša sreča, so hoteli vsi hiteti gori na višavo, da bi videli tam čudo, naznanjeno jim po poslanikih nebeških. Komaj komaj so pregovorili dvoje bolehnih, nadušljivih starcev, naj ostaneta pri živini. In mali Efrem je moral ostati pri njima. Ostati je moral, ker je bil slep in bi druge le zadrževal pri jadri, hrepeneči hoji.

Že je prihajala iz puščave, kjer je spala čez noč, jutranja zora, ko so se pastirji vrnili. Vrnili so se vsi radostni in srečni, tako polni tistega čudežnega, kar so videli gori ob Betlehemu, da niso mogli govoriti o ničemer drugem kot o malem detetu, ki so ga videli tamkaj v hlevu. Najbolj blagoslovljeni, najbolj srečni pa so se vrnili s tega pohoda otroci. Slepi Efrem je poslušal njih srečo, ki je zvenela iz vsake besede, iz vsake kretnje, iz slednjega diha - kako čudežno je sijala iz blestečih se oči, ni mogel videti. Poslušal je in poslušal, večje in večje hrepenenje se mu je budilo v srcu, da bi tudi on videl to čudežno dete.

Pa je potegnil prijatelja malega Benjamina v stran od drugih in ga je zaprosil: "Benjamin, bratec, povedi me vendar k temu prelepemu detetu!"

"Saj ga ne moreš videti," se je branil Benjamin.

"A vendar, povedi me, prosim te!"

"Ne vem, če bi bilo v redu."

"Za pisano piščalko, ki mi jo je dal stari Simon, si me prosil zadnjič. To ti dam, če me povedeš," je silil mali Efrem, ves vznemirjen, da prijatelja morda vendar ne bo mogel omehčati in pregovoriti.

"Pa bodi!" se je po kratkem premisleku odločil Benjamin.

"Dober si, Benjamin," se je vzradostil Efrem.

"Zdaj res vem, da si mi prijatelj in brat. Brat hočem ostati tudi jaz tebi vse življenje."

"Pa pojdiva!"

"Čakaj, Benjamin! Kaj misliš, ne bi li kazalo, da vzameva moje malo jagnje s seboj in ga poneseva detetu v hlevcu? Da so tako ubogi, ste pravili."

Benjamin je tlesknil v malimi rokami. "Da, ponesiva mu! Takoj ga ujamem. Ti ga neseš, jaz pa te bom vodil."

Jagnje sta kmalu dobila in sta šla.

Pač je držal Benjamin še manjšega slepega Efrema za roko, a Efrem je stopal vedno hitreje nego Benjamin, skoro vedno korak pred Benjaminom, tako veliko je bilo njegovo hrepenenje. Kakor bi videl pot pred seboj in bi se oklepal roke prijateljeve le iz dobrote, je stopal hitro in varno.

Da sama nista vedela kdaj, sta prispela v hlev.

"Tukaj, Efrem, pred jaslami sva, poklekni!" je šepetaje opominjal Benjamin.

Oba sta pokleknila.

"Tukaj, Efrem, poljubi detetu rokico - naproti ti jo moli!"

Efrem jo je pobožno poljubil.

"Tukaj, prelepo detece, sem ti prinesel svoje jagnje. Skoro tako rad sem ga imel kakor svojo mamico. A zdaj ga rad dam tebi."

"Ko bi ga ti videl, Efrem, kako se smehlja," je šepetaje govoril Benjamin, "še nikoli nisem videl takega smehljaja. A kaj, ko ne vidiš, siromak!"

"Saj vidim!" je kriknul Efrem in je na glas zajokal. Toliko radosti in sreče je bilo v njegovem vzkliku in v njegovem joku, da je, ko se je zbudil iz prvega začudenja, zajokal z njim še Benjamin...

Z nebeškim smehljajem ju je blagoslovljal iz jaslje Jezušček...

ZA PEST DROBIŽA

O novi pesniški zbirki našega adelaidskega rojaka smo že pisali. Tu objavljamo, kaj je o tej avstralski knjigi napisal MARTIN JEVNIKAR v tržaški Mladiki (rubrika Zamejska in zdomska literatura, letošnja sedma številka, stran 189.)

IZ AVSTRALIJE je prišla druga knjiga pesmi Ivana Burnika Legiša pod naslovom **Za pest drobiža**. Izšla je v "Adelaide 1993, South Australia, tisk: Finsbury Press", založili pa so jo "Slovenci Južne Avstralije kot dar Otroški kliniki v Ljubljani". Zbirko je uredila profesorica Marta Špes Skrbiš in ji dodala dve strani dolgo spremno besedo. Knjigi pa je dostavil pesnik moto, v katerem poje: "Domov, domov pod rodni krov / me južni veter žene. / Domov, v domačo vas po blagoslov, / tolažbe v srcu druge ni nobene!"

Ivan Legiša, ki si je privzel psevdonim Burnik, se je rodil 17. jun. 1943 v Medji vasi v občini Devin-Nabrežina, dovršil pri Sv. Jakobu v Trstu nižjo gimnazijo, na učiteljsku pa je v drugem razredu zapustil šolanje in se po krajšem delu pri avtobusnem podjetju Sergas avgusta 1958 preselil v Avstralijo. Delal je v različnih krajih, se 1961 vrnil domov, se poročil, po letu dni pa se z ženo vrnil v Avstralijo, se naselil v Adelaide, dela v tovarni steklenic, kupil pa si je tudi manjšo farmo ob reki Bremer, da lahko živi v naravi.

Pesmi je začel pisati že v dijaških letih, nadaljeval je v avstralski samoti in na pobudo misijonarja Ivana Mikule začel objavljati pesmi v sydneyjskih Mislih, mesečniku za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji. Pesmi so bralcem ugajale, zato jih je zbral v zbirko **Jesensko listje** in jih izdal leta 1991 v Adelaidi. Zbirka je bridka izpoved človeka, ki nima domovine: rojstna vas leži v Italiji, Avstralija pa je tujina, čeprav ima tam dom in družino: ženo in dva sinova.

Nova zbirka **Za pest drobiža** ima naslov po istoimenski pesmi v začetku zbirke in v njej izraža svoje razpoloženje v novi domovini.

Izgrizen sem
in raztelešen;
poteptan, izhojen,
kot je zemlja
kraj potoka.

Ko me cesta
je odnesla
v tuja mesta,
zgolj iz potrebe
sem za krožnik riža
in za Judezevo pest drobiža
mačehi poklonil
več od polovice sebe.

A kar me najbolj v živo grebe — je,
ker sem brez solz in joka,
tujini mrzli
dal lastnega otroka.

V prvem delu poje o domotožju, saj neprestano hrepeni po domovini. Ujet je "v pasti tujine", roditelja je ubožen kras, vsepovsod pa diha vanj "domotožna misel blede". Čuti se "pozabljeni deseti brat, čez ocean stegujem vrat". Tako je sam kot evkaliptus sredi goličave.

Oglaša se misel na smrt, čuti, da umira, vabi na sedmino. Boji se grožnje jedrskih atomov, "slep proti večnosti se s časom zibljem". Vendar pa se ob misli na smrt vedno pogosteje pojavlja misel na Boga, na poboljšanje: Rad bi bil ljubezniv z Bogom, ni dovolj samo se pokrižati, treba je "odvreči v peč" vse napake. "Ljubezen streljal bom v ljudi namesto svinca." Za rojstni dan bi rad Bogu podaril "odpoved in kesanje". Božična zgodba mu prinaša domotožje. Kmalu bo odšel "v odmirjeni kot".

Na koncu se spomni prijatelja, ki je v rožcah pel dekletu pod oknom, mati pa ga je občila s škafof vode. Čakal je deklico, da bi šla na kraj sveta. Nedosegljiva je, poslednji up nanjo je zagrnil molk, pozabil je celo na njeno ime. In še pesem ženi v zahvalo za toploto, smeh in ljubezen.

"Ti edina - žena, / si bila poslana / mi v samoto, / da razbičaš / in preženeš / drdrajoč dolgčas."

Zbirka je polna drobnih izpovedi, žalostnih in veselih, zajetih iz razgibanega pesnikovega notranjega življenja. Tako je zaposlen sam s seboj, da skoraj ne vidi sveta okrog sebe, nikoli ne opisuje avstralske narave, le evkaliptus sameva sredi goličave. Tudi ne ustvarja novih pesniških primer in podob, ampak poje v dovolj izbrani in čisti slovenščini, kar je za izseljenca sredi tujega jezikovnega sveta že veliko. Pretresljiva je njegova ljubezen do domačih krajev, slovenskih ljudi in

slovenskega jezika. Ganljivo je tudi rodoljubje Slovencev Južne Avstralije, ki so knjigo založili in poklonili Otroški kliniki v Ljubljani.

Vseh pesmi je 79, pet več kot v prvi zbirki,

zgrajene so iz ritmičnih verzov, največkrat združeni po štiri verze v kitico, ima pa nekaj klasičnih sonetov in nekitečnih pesmi. Pogosto uporablja rimo.

Dežela pod Triglavom je bila letos že v novembru blagoslovljena s snegom. . .

Odkrivanje Amerike?

O po volitvah vnovič ustanovljeni parlamentarni Komisiji za raziskavo poveljnih pobojev ter političnih sodnih procesov je v ljubljanskem Slovcu pisal IVO ŽAJDELA. Ta se od vseh novinarjev najbolj zanima za odkrivanje teh zločinov ter objavlja izsledke. Vem, da mnoge bralce ta zadeva zanima, zato objavljam njegov članek – ne sicer kot novico, saj ni od včeraj, ampak v ilustracijo. In v upanju, da bo nova komisija uspešno opravljala svojo, zaradi razmer ne ravno lahko nalogo.

V PETEK (27.sept.- op. ur.) se je prvič sešla vnovič ustanovljena parlamentarna **Komisija za raziskavo poveljnih pobojev ter političnih sodnih procesov**. Tokrat naj bi imela nekoliko lažje delo, saj je medtem javnosti že marsikaj znanega. Pa tudi njena predhodnica, komisija, ki jo je v prejšnji skupščini vodil Ignac Polajnar (poslanec SKD - op. ur.), je precej že znanih stvari potrdila. Poleg tega bo imela sedanja komisija, v nasprotju s prejšnjo, **preiskovalne pristojnosti**. Člani nove komisije bi torej morali najprej preučiti vsaj delo Polajnarjeve komisije ter si pridobiti nekaj osnovnih informacij (prva seja je pokazala, da nekaterim članom

komisije manjka osnovnega znanja). Mislim na seznam poveljnih političnih procesov (tu je lahko komisiji v pomoč Združenje žrtv komunizma) ter na pregled in razlago organizacij (Ozna, Knoj, Udba), ki so izvajale poboje ter organizirale politične procese in druge tovrstne dejavnosti (na primer preganjanje kmetov in Cerkve). Ob tem smo od predvidenega že starega in novega svetovalca komisije, zgodovinarja Jureta Šinkovca, lahko izvedeli, da v seznamih organizatorjev oziroma storilcev obstaja prav za obdobje najmnogičnejših pobojev nekakšna "bela lista", dejal je celo, da njihovih imen "verjetno nikoli ne bo mogoče

ugotoviti". Gre seveda za nevzdržno izjavo. Zgodovinar si le težka lahko privošči javno izjavo, da nekaj verjetno nikoli ne bo mogoče odkriti. Poleg tega pa nikakor ni res, da so imena poveljujočih pri Ozni (ki je organizirala likvidacije) in Knoju (ki jih je večinoma izvajal) za obdobje pobojev neznana. V drugi polovici osemdesetih let je bila o Ozni zelo pregledna razstava v šoli za notranje zadeve na Kotnikovi v Ljubljani. Razstavno gradivo, ki vsebuje bogate preglednice kadrovske sestave Ozne, je spravljeno in se ga lahko vsak hip pregleda. Sicer pa je splošno znano, da je takrat Ozno vodil Ivan Maček-Matija, pomočnik je bil Mitja Ribičič, Knoj pa je vodil Bojan Polak-Stjenka. Maček je našim parlamentarcem "pred nosom" umrl, Ribičič in Polak pa sta dostopna vsak trenutek. Iz petkove razprave se vidi, da člani komisije prav za prav ne vedo, kje bi se stvari lotili. Prav zato bi jim moral Ignac Polajnar, ki je vodil prejšnjo komisijo in je v sedANJI edini iz nje,

povedati, kaj je že odkrito in kam naj najprej usmerijo pozornost.

Govorili so tudi o občinskih komisijah za poboje. Ponekod so delo solidno zastavili, ponekod so dosežki neznatni, nekatere občine pa so ugotovile, da pri njih teh "problemov" ni bilo. Značilen je primer skupščine občine Postojna (vodi jo Igor Bratina), ki je kar večkrat ugotovila, da na njenem ozemlju ni grobišč - čeprav so jo posamezniki neposredno in prek časopisov seznanili z mnogimi grobišči na njenem območju.

Če se vrnem k Pučnikovi komisiji (komisijo vodi Jože Pučnik, predsednik nekdanjega Demosa, in smo objavili kratek povzetek njegovega članka o nalogah komisije v letošnjih oktobrskih Mislih.- Op. ur.): člani komisije se bodo morali zavedati, da je javnosti že marsikaj znanega, zato bo njihovo delo toliko odgovornejše. Ne pa, da se bo spet "odkrivala Amerika".

Sveti Jožef dela zibelko

(Stara narodna pesem)

*Marija in Jožef sta rajžala — rajžala
Ta v strgano štalico.*

*Marija je rodila Jezusa — oj Jezusa,
Oblublenga Mesijasa.*

*Marija ni mela pleničice — pleničice,
Svet Jožef dav je srajščico.*

*Marija ni mela povojčika — povojčika,
Svet Jožef dav je pintico.*

*Marija ni mela kouterča — kouterča,
Svet Jožef dav je sukenco.*

*Marija ni mela zibike — zibike,
Svet Jožef biv je cimprman.*

*Vzev je na ramo puntiko — oj puntiko,
Šov je v zeleno gmajnico.*

*Tam je posekov jevčico — jevčico,
De je naredu zibiko.*

*Zibika je lepo umalana — umalana,
De je Mariji dopadala.*

*Na jednej strani je namalano — namalano
Presladko ime Jezusovo:*

*Na drugej strani je namalana — namalana
Njegova bridka martra vsa.*

SV. CIRIL in METOD MELBOURNE

Fr. Tone Gorjup, O.F.M.,
Fr. Basil A. Valentine, O.F.M.,
SS. Cyril & Methodius Slovene Mission,
Baraga House, 19 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101
Tel.: (03) 853 8118 in (03) 853 7787

Fax : (03) 853 6176

Dom počitka m. Romane – Mother Romana Home
11 – 15 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101
Tel.: (03) 853 1054 Fax : (03) 853 6176

NAŠ BOŽIČNI SPORED:

NEDELJA, 19. DECEMBRA je zadnja od štirih adventnih nedelj. Pred osmo in deseto mašo bo prilika za sveto spoved. To nedeljo po maši je v dvorani pod cerkvijo tudi kosilo za upokojece.

PETEK, 24. DECEMBRA, SVETI VEČER. Čez dan lahko opravite spoved. Kadarkoli lahko pokličete enega od patrov v Baragovem domu. Zvečer bo spovedovanje od devetih do petnajst minut pred polnočjo.

POLNOČNICA bo v primeru lepega vremena na prostem pri votlini z jaslicami. Začne se točno ob polnoči s prinosom Jezuščka in blagoslovom jaslic. Nanjo se bomo pripravili ob poslušanju božičnih melodij dvajset minut pred mašo. Vsi, ki ste pripravljeni polnočno mašo obogatiti s svojim sodelovanjem in podoživljati slovenski božič, ste k tej maši lepo povabljeni. Tisti pa, ki težko zdržijo uro in pol brez klepetanja in kajenja, pa so povabljeni k dnevnim prazničnim mašam, ki bodo krajše. S tem boste omogočili lepo praznovanje polnočnice tistim, ki to želijo.

SOBOTA, 25. DECEMBRA, BOŽIČ, PRAZNIK GOSPODOVEGA ROJSTVA. Praznične maše bodo ob osmih, desetih /če bo vreme dopuščalo, pred votlino z jaslicami/ in ob petih popoldne. Pred vsako mašo bo prilika za spoved.

NEDELJA, 26. DECEMBRA, SVETA DRUŽINA. Ta dan goduje sveti Štefan. Pri deseti maši bo blagoslov otrok. Starši, pripeljite jih! Pred mašama bo prilika za spoved.

PETEK, 31. DECEMBRA, STAREGA LETA DAN. Z mašo ob sedmih zvečer se bomo Bogu zahvalili za iztekajoče leto.

SOBOTA, 1. JANUARJA, NOVO LETO - PRAZNIK BOŽJE MATERE MARIJE. Maše bodo ob osmih, desetih /če bo vreme dopuščalo, pred votlino z jaslicami/ in ob petih popoldne. Prvi dan v letu je tudi dan miru. Pred mašami bo prilika za spoved.

GEELONG Z OKOLICO ima slovensko spoved v **sredo, 15. decembra**. Ob pol osmih zvečer bo v cerkvi sv. Družine v Bellparku skupna pripravna na spoved za vso faro, nato pa bo prilika za božično spoved tudi v slovenščini.

MORWELL Z OKOLICO ima priliko za slovensko božično spoved na **četrti adventno nedeljo, 19. decembra**, od šestih do sedmih zvečer v cerkvi Srca Jezusovega, nato pa bo redna sveta maša namesto na četrto nedeljo v mesecu.

SPRINGVALE Z OKOLICO ima priliko za slovensko spoved v **ponedeljek, 20. decembra**, v cerkvi sv. Jožefa v od 6. do 7. ure zvečer.

ST. ALBANS Z OKOLICO ima možnost za slovensko spoved v **torek, 21. decembra**, od 6. do 7. ure zvečer v cerkvi Srca Jezusovega, kjer se na drugo nedeljo v mesecu ob petih popoldne zbiramo k slovenski maši.

NORTH ALTONA Z OKOLICO ima slovensko spoved v cerkvi sv. Leona Velikega v **torek, 21. decembra**, od 6. do 7. ure zvečer.

WODONGA in ALBURY imata božično spoved v **sredo 22. decembra** v cerkvi Srca Jezusovega v Wodongi. Ob pol osmih zvečer bo skupna pripravna na spoved za vso faro, nato pa bo prilika za božično spoved tudi v slovenščini.

BOLNIKI IN OSTARELL, če želite obisk slovenskega duhovnika ali bi pred božičnimi prazniki radi prejeli zakramente, to sporočite v Baragov dom, tel.: 853 8118 in 853 7787

Lahko boste prisluhnili tudi **SLOVENSKI BOŽIČNI ODDAJI** in sicer: v sredo 22. decembra, med sedmo in osmo uro zvečer na radiu 3ZZZ /92.3 MHz-FM/ in v soboto, 25. decembra, ob sedmih jutraj na radiu 3EA /1224 kHz-AM/.

+ **POKOJNIH** pa nam res kar ne zmanjka, saj bi bilo tako lepo in tolažljivo, če bi bili vsaj nekaj tednov brez pogrebov in žalovanja.

V nedeljo 21. novembra proti večeru je zaključila tozemsko življenje **PAVLA ČEČKO**. Ravno je imela obisk sosedo Ivanke Urbas. Ko je Ivanka odhajala, se je Pavla nenadoma zrušila na tla in vsaka pomoč je bila brezuspešna. Še v sredo pred smrtnim dnevom je bila pokojnica na izletu z drugimi slovenskimi upokojenci, živahna in vesela... Pavla je bila rojena 12. januarja 1912 v družini Skale, po mnenju upokojecev v Konjicah pri Celju. (Njen Mrvaški list ima rojstni kraj Seitzdorf, Austria. Morda bo kdo vedel, če so dali Nemci ob okupaciji Konjicam tako nemško ime.) Ko je pokopala prvega moža, Georga Wallanda, se je v Avstriji znovič poročila. Tudi Anton Čečko, s katerim sta prišla leta 1953 v Avstralijo, je že v večnosti. V stari kartoteki naročnikov Misli je njun naslov Healesville. Kasneje je živela s sinom Henrikom v Kyabramu, kjer sin še zdaj vodi motel, Pavla pa se je premaknila pred nekaj leti v Melbourne in si uredila svoj stan v West Footscrayu.

Pokojnica je kljub razdalji zelo rada prihajala k slovenski maši v Kew. Žal ji ni bilo dano, da bi ležala v naši cerkvi. Pogrebna maša je bila opravljena pri Sv. Avguštinu v Yarraville v ponedeljek 29. novembra, pokopana pa je bila na keilorsko pokopališče. Nekaj naših upokojenk je zvedelo za kraj in uro pokopa ter so čakale na pokopališču, da so pripeljali krsto. Pokojno Pavlo priporočam v molitev. Naj počiva v miru!

Na soboto 4. decembra zvečer je na svojem domu v St. Albansu podlegel srčnemu napadu **JANEZ SIMON ŠEGOLIN**. Imel je že nekaj srčnih napadov, ta pa je bil prehud. Pokojnik je bil rojen na Jesenicah dne 28. decembra 1926. Leta 1948 je prišel preko italijanskih begunskih taborišč v Argentino, kjer se je v maju 1957 poročil. Njegova izbranka Lidia Catalina Lozica je dalmatinskega rodu, a rojena v Argentini. Leta 1977 je družina Šegolin, starša, hčerka Andrea in sin Štefan, prišla iz Argentine v Avstralijo in se namestila v St. Albansu. Letos v aprilu je pokojni Janez popeljal hčerko pred oltar k poroki, zdaj pa je bil že sam pred oltarjem v krsti... Na predvečer pogreba smo ob krsti zmolili za pokoj njegove duše rožni venec, v sredo 8. decembra, ravno na praznik Brezmadežne, pa smo imeli pogrebno mašo v cerkvi Srca Jezusovega v St. Albansu, nato smo spremili njegove zemske ostanke na keilorsko pokopališče v zadnji domek na zemlji.

V četrtek 9. decembra smo se v naši cerkvi spet

zbrali okrog krste in molili rožni venec. V krsti je ležal pokojni **MAKSI (MAXWELL) HARTMAN**, starejši sin znane družine Maksa in Marije Hartman. Bil je v najlepših letih, rojen 8. oktobra 1955 v Melbournu. V torek 8. decembra je bil po doktorjevi odredbi na hitro odpeljan v Caulfieldsko bolnišnico, kjer so mu raztopili en strdek krvi v žili, žal pa je imel še enega, ki mu je vzel življenje.

Maksi je bil ves čas aktivni del naše skupnosti, s starši in bratom Johnom je sodeloval pri Slovenskem društvu Melbourne ter bil pred leti tudi nekaj časa vodja mladinske sekcije. V novembru 1977 sem ga v naši cerkvi poročil z Violetto Podgornik, s katero zdaj vse prerano zapušča tri otroke: Tanyo, Davida in Amando.

Tako pri molitvah rožnega venca kot pri pogrebni maši v petek 10. decembra je bila cerkev polna, kakor ga je tudi veliko znancev spremilo na zadnji poti na keilorsko pokopališče. Naj mu bo lahka avstralska zemlja!

Iskreno sožalje vsem, ki žalujejo za našimi pokojniki! Radi se jih spominjamo v molitvi!

+ Krst morem omeniti tokrat en sam. Je prvorojenka, ki so jo dolgo čakali in je zato prinesla še več veselja v družino Matevža **Celigoja** in Elizabeth r. **Graham**. Pripeljali so jo iz Brunswicka. Starša sta ji izbrala irsko ime **Caitlin Maeve**. Vem, da prvo pomeni Katarino, drugo bi pa znal komaj izgovoriti.

Deklici obilo blagoslova v življenju, staršem pa čestitke k prirastku družini!

+ Tudi poroka je bila v tem mesecu le ena. Končni "Da!" sta v nedeljo 12. decembra pred našim oltarjem izrekla **Edvard Zupan** in **Roxanne Lah**. Oba iz znanih družin, oba doma v Kew, sta rasla med nami. Edi je bil skoraj naš sosed in je dolga leta tudi ministriral. Po starših je dolenjskega rodu, nevesta pa Notranjka, seveda oba rojena v Melbournu. Njun skupni domek žal ne bo v Kew, pa vendar upam, da bosta vsaj od časa do časa le prišla k slovenski maši, kakor sta hodila doslej. Saj slovenščino odlično obvladata. Bog naj vaju spremlja na skupni življenjski poti!

+ P. Toni je izbral nekaj naših vernikov, ki bodo tvorili cerkveni odbor. So se že dvakrat sestali in si začrtali nekaj smernic za bodoče organizirano delo v pomoč naši narodni in verski skupnosti. Ko bo zadeva stekla, bomo objavili imena teh, ki so bili izbrani za prvo dobo.

+ Po sredi cerkve je nova preproga, saj je bila

stara, ki je služila petindvajset let, že dotrajana. Smo mislili, da bo na svojem mestu že na dan srebrnega jubileja, pa nam jo podjetje ni moglo pravočasno pripraviti. Je industrijska in bo gotovo trpežna.

+ Zavetnico cerkvenih pevcev, sveto Cecilijo, smo praznovali z našimi pevci dva dni kasneje, da ni bilo treba prestavljati pevske vaje. Maša je bila po namenu pevcev, po maši pa smo imeli zakusko.

Pevci veliko žrtvujejo, ko hodijo redno k nedeljski maši, pa tudi k vaji vsako sredo. Hvaležni smo jim in zaslužijo vse naše priznanje.

+ Ravno za prvo adventno nedeljo je bil naš gost jezuitski pater **Ivan Žužek**. Živi v Rimu, kjer je profesor vzhodnega cerkvenega prava na Vzhodnem inštitutu in tajnik papeške Komisije za revizijo Zakonika vzhodnega cerkvenega prava. Kot izvedenec je bil povabljen kot častni gost in predavatelj na letni konferenci strokovnjakov cerkvenega prava Avstralije in Nove Zelandije. Ker mu je po končani konferenci ostalo še nekaj dni do vrnitve v Rim, je preživel ta čas na našem misijonu.

+ Sredi novembra je v Melbournu potekal tudi 15. svetovni kongres medicinskih biokemikov. Udeležilo se ga je tudi več skupin iz Slovenije. Srečali smo se s farmacevtkami Stanko Černe, Tatjano Rezar, Ksenijo Weiss in stomatologom dr. Janezom Vrhovškom. Ta kongres je bil za nas

pomemben tudi zato, ker je Mednarodna zveza klinične kemije med svoje enakopravne članice sprejela tudi Slovenijo.

Upam, da so rojaki, s katerimi smo se srečali ob tej priliki, tudi od nas odnesli domov lepe spomine. Končno mora biti res prijeten občutek tako daleč od doma najti rojake, se pomeniti v domačem jeziku in sprejeti njih gostoljubje.

+ Mladina, ki se zbira v našem verskem in kulturnem središču, je s pravljico Oskarja Wildeja **Slavček in vrtnica** nastopila tudi na odru društva Planice, na Miklavževanju pa tudi pri Slovenskem društvu Melbourne na elthamskem hribčku. Kulturnih prireditev ni nikdar dovolj, prav je, da se čim več rojakom ustreže z takim mladinskim nastopom. Ni malenkost za mladino, tukaj rojeno, v slovenskem jeziku takorekoč brehibno izvesti odrsko predstavo. Škoda, da tega nekateri kar ne znajo ceniti.

+ **MIKLAVŽEVANJE** na prvo decembrsko nedeljo je že tradicionalno, enako naš Miklavž Ivan Mejač. Hvaležni smo mu in Bog mu povni!

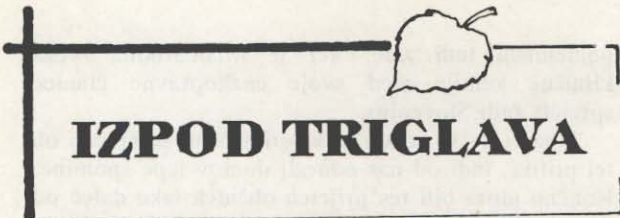
Letos smo prireditvi dodali tudi nastop pevca **Staneta Vidmarja** iz Brega pri Kranju, ki se je mudil med nami. Tudi njemu zahvala za nastop!

+ Ne pozabite na počitnice v Mt.Elizi! Letos imamo samo dva tedna, oba družinska in za mladino: od 9. do 15. in od 16. do 22. januarja.

P. BAZILIJ

Takole smo presenetili na letališču p. provinciala Polikarpa, ko je prispel med nas

IZPOD TRIGLAVA

MEDNARODNO LETO DRUŽINE je označila Organizacija združenih narodov leto 1994 in Slovenski pastoralni svet, ki obsega člane iz vseh treh slovenskih škofij, je o tem že razpravljal na seji 17. novembra. V okviru Sveta za družino je zaživel poseben odbor, ki je prevzel skrb za oblikovanje in praznovanje mednarodnega leta družine v Cerkvi na Slovenskem.

Leto družine bomo pri nas začeli že v nedeljo 26. decembra, na praznik svete Družine. Sredi prihodnjega aprila bo v Stični kongres o družini z naslovom **Družina in naš čas**, poleti pa množično slovensko srečanje družin, ki bo prava manifestacija in praznik krščanskih družin. Posebna slavlja bodo tudi po vseh slovenskih župnijah.

FRANCE ŠPELIČ, nekdanji komunist in oficir milice, ki je pri partizanih izgubil vero, je bil na nedeljo 21. novembra posvečen v duhovnika. Kot 66-letni stalni diakon, ki je končno dokončal predpisane teološke študije, je v župnijski cerkvi v Bohinjski Bistrici prejel po rokah nadškofa Šuštarja mašniško posvečenje. Doma je iz Begunj na Gorenjskem. Žena, ki je skoraj dvajset let trpela za sklerozo multipleks, je v lanskem decembru umrla, otroci pa so ga vsa leta spremljali z velikim razumevanjem in podporo.

Špelič je pogosto romal v Medjugorje, kjer "je doživljal čudovite reči", kot pravi sam. Tam je srečal Marijo, ki mu je naročila: "Obnovite mi pozabljen in zapuščen kraj molitve!" Ni vedel, za kateri kraj gre. Nekdo ga je spomnil na Kurešček, kjer so po vojni ostale le razvaline Marijine božjepotne cerkvice. Ko jih je obiskal, mu je bilo dano spoznanje, da je kraj, ki naj ga verniki obnove v Marijino čast. Tako je Franc Špelič pripomogel,

GLAS SLOVENIJE

AVSTRALSKI SLOVENSKI NEODVISNI ČASNIK

PRVI IN EDINI 14-DNEVNIK V AVSTRALIJI

Vam redno prinaša politične, gospodarske, kulturne in druge vesti in zanimivosti iz Slovenije, iz diplomatsko konzularnih predstavništev ter iz slovenske skupnosti

SAMO \$ 4.00 MESEČNO

Letna naročnina \$ 50.00, polletna \$ 30.00

PODPRITE NAŠ SLOVENSKE TISK

Naročilnice poslati na naslov: **GLAS SLOVENIJE**,
265 Nicholson Str., Footscray, Victoria 3011

da je bila cerkvena na Kureščku lani dozidana in ponovno blagoslovljena. Danes jo obiskujejo tisoči in tam je ponovil svojo novo mašo Špelič na prvo nedeljo v decembru in na praznik Brezmadežne, 8. decembra.

URADNI POPIS je leta 1991 v Sloveniji po dolгих osemindesetih letih spet ugotavljal versko pripadnost stalnega prebivalstva dežele. Medtem se je marsikaj spremenilo. Leta 1953 je bilo katoličanov 82.78%, leta 1991 samo še 71.63%. Pravoslavnih je bilo leta 1953 0.27%, pred dvema letoma pa 2.38%. Muslimani so se dvignili v Sloveniji od 0.04% na 1.51%, protestantje pa so nazadovali od 1.47% na 0.96%. Leta 1953 je bilo versko neopredeljenih okrog 5%, leta 1991 pa kar 19 odstotkov.

MANJŠA SE delež Slovencev v deželi pod Triglavom, ker bi moralo biti zaskrbljujoče za nas vse. Leta 1948 je živelo v Sloveniji 1,350.149 Slovencev in predstavljali so 97% vsega prebivalstva. Po triinštiridesetih letih nas je 1,727.018, naš delež pa se je zmanjšal na 87,84%, torej kar za 10 odstotkov. Največ je narasel delež muslimanov, nato Srbov in Hrvatov. Podobno je, da se bo tak razvoj nadaljeval, ne samo zaradi 170.000 novih državljanov tuje narodnosti, ampak zlasti zaradi nizke rodnosti med Slovenci. Čas je, da bi mladi zakonci začeli misliti na to in se zavedli svoje starševske odgovornosti do svojega naroda. Brez družin z večjim številom otrok in z vladnim dovoljenjem splava je narodna bodočnost kaj klavrna in nujno leze počasi pa gotovo v propast.

EUROCVET 93 se je imenovala mednarodna cvetlična razstava, ki je bila v septembru v Arboretu Volčji potok in je privabila mnogo obiskovalcev. Razstavljalcev je bilo preko 200 iz desetih dežel. Udeleženci do mogli občudovati čuda vrtnarstva med posrečeno kombinacijo jezerc, vodomotov, votlin in vrtnih utic. Tudi japonski vrt bonsai je bil vreden ogleda.

ŽE V ŠTIRIDESETIH župnijah so zbrali imena žrtve revolucije in blagoslovili spominsko ploščo ob cerkvi. Žal komunisti, ki so te žrtve zagrešili, tudi zdaj ne dajo miru. Razbili so ploščo v Zagradcu ob Krki in še marsikje drugje. Vsaj spominu mrtvih naj bi prizanesli s sovraštvom, in zdaj po tolikih letih.

TRŽAŠKI SLOVENEK, klaretinec Franc Husu, je izdal tristo strani debelo knjigo v italijanščini, v kateri opisuje 270 klaretinskih

duhovnikov in redovnih bratov, pobitih med špansko revolucijo 1936-39. Od teh jih je leta 1992 papež 51 proglasil za bležene. Španska revolucija je vzela življenje 4,184 škofijskim duhovnikom ter 2,659 redovnikom in redovnicam.

Slovenci smo bili o grozotah španske revolucije dobro poučeni, kar je gotovo vplivalo na opredelitev, ko se je stalinistična revolucija pričela na Slovenskem. Maska OF je res del naroda žal oslepila, nekatere za nekaj časa, nekatere za vedno. Marsikateri voditelj revolucije pri nas se je učil v Španiji ter na isti način mučil naše ljudi, ki so se postavili proti komunizmu.

LETOŠNJA HUDA SUŠA je samo na Dolenjskem povzročila za 1 milijardo 578 milijonov tolarjev škode. Kmetovalci samo upajo, da se niso uštel kot so se lani, ko se je ocenjena škoda po končanih obračunih skoraj podvojila. Na Šentjernejem polju, pod Gorjanci in v Suhi Krajini je škoda na posevkih in pridelkih 90-odstotna. Za novomeško kmetijstvo, ki je 87% usmerjeno v živinorejo, pomeni suša katastrofo na uničenih travnikih. Pridelek detelje je suša zmanjšala do 70%, krompirja do 50%, koruze, grozdja in sadja za 40%. Pravijo, da se bo posledica suše poznala kar nekaj let.

Na Gorenjskem ni bilo nič boljše, saj je v kranjski občini od maja do konca avgusta padlo le 33 odstotkov dolgoletnega povprečja padavin. Škode so zračunali do sedaj za 2 milijardi 206 milijonov tolarjev. Žita je za 25% manj, na pašnikih škode za skoraj 330 milijonov. Krompirja je eno tretjino manj in zato 526 milijonov tolarjev manj izkupička. Pri koruzi je škode za 245 milijonov tolarjev, v sadjarstvu 12 milijonov, pri krmi pa prav toliko.

KATASTROFALNA SUŠA je proti koncu avgusta v zvezi s strelo povzročila nekaj hudih požarov, še več pa jih je zanela človeška malomarnost, pravi poročilo. Gorelo je v občinah Koper, Sežana, Piran, Ajdovščina, Postojna, Metlika in Brežice. Ogenj je pustošil tudi na Suhi

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

LUCIANO VERGA & SONS

ALDO and JOE

MEMORIALS P/L

10 BANCELL STREET,
CAMPBELLFIELD, VIC. 3061

Tel.:

359 1179

A.H.: 470 4095

Vsa
dela so
pod garancijo!

planini pod Voglom in na Bovškem nad slapom Boka. Do 25. avgusta je bilo v Sloveniji letos zabeleženih kar 1470 požarov, pogorelih površin je 5100 hektarov, škode pa za 121 milijonov tolarjev. Temu moramo dodati še 45 milijonov stroškov gašenja.

VEDNO VEČ je otrok z razvojnimi motnjami, ugotavljajo člani zdravniške oskrbe v občini Škofja Loka. Tudi so te motnje iz leta v leto hujše. Poleg tega občutno raste umrljivost dojenčkov. Vzrokov za vse to je po mnenju odgovornih zdravnikov gotovo več, za osrednjega pa imajo - radioaktivno sevanje. V občini je namreč Žirovski vrh z rudnikom urana.

TRŽIČ je priredil letos že šestindvajseto svojo "Šušarsko nedeljo", ki leto za letom privablja veliko obiskovalcev in traja kar tri dni, ne le eno nedeljo. Letošnjih udeležencev je bilo okoli 40.000. Razstavljalcev je bilo dvestopetdeset in so poleg obutve nudili tudi drugo blago. Prireditve so popestrili nastopi raznih glasbenih skupin, športna tekmovanja, modne revije, razstava ptic in podobni dodatki, ki privabljajo obiskovalce.

SLOVENSKE KLETI so imele pred letošnjo trgatvijo še lepo zalogo 21 milijonov litrov vina, kar predstavlja dve tretjini celoletne slovenske porabe. Letošnji pridelek je ocenjen na približno 50 milijonov litrov.

SLOVENIAN FUNERAL SERVICE

Funerals of Distinction

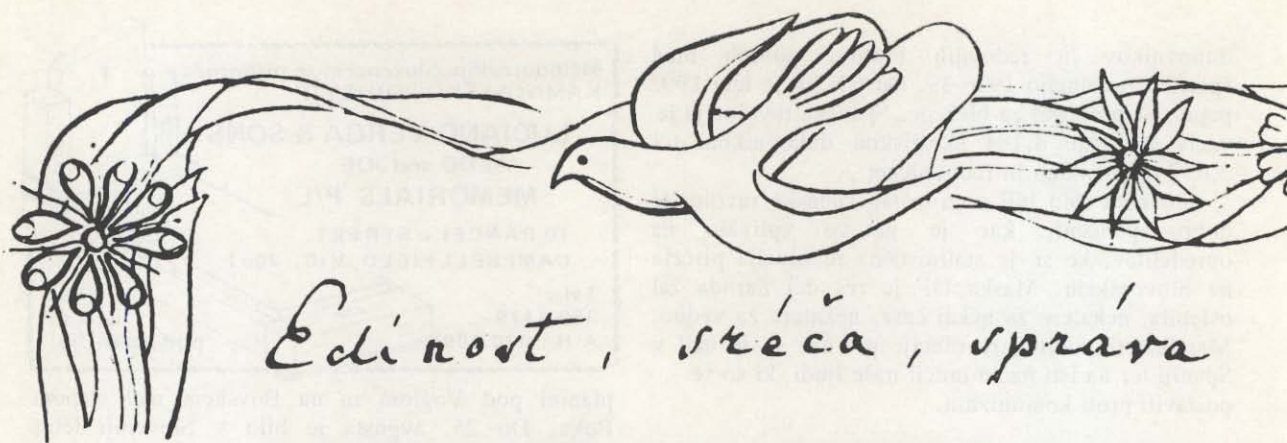
A.F.D.A.

Tel: 724 5408

17 Railway Parade Fairfield 2165

Fax: 728 2253

Sydneyskim Slovincem v času žalovanja 24 ur dnevno na uslugo: v velikem Sydneyu, na deželi, v Canberri A.C.T., kakor tudi pri meddržavnih ali prekomorskih prevozih pokojnih.

Edinost, sreča, sprava

SPRAVA Z DOMOVINO

Zasanjan dijak (France Balantič) je za prvo domačo nalogo v sedmi šoli napisal tri sonete na izseljensko temo. Zadnji med njimi, *Sen o vrnitvi (domača naloga 3)*, se glasi takole:

Ko boš, tujina, vso mi kri izpila,
ko neizgovorjena bo beseda
prišla kot ogenj mi na usta blede,
bo davna želja domu me vrnila.

Na srce dal prsti bom kot zdravila,
sprejel me vase bo pozdrav sosedu,
spoznala na planini me bo čreda
in v duši bo zaplala nova sila.

Okusil spet bom sok planinskih trav,
- spomini nanj skelijo kakor rane,
ki jih zastrupil dolgih cest je prah.

Domači kraj, kako mi boš spet drag!
Kako bom ljubil gore razkopane,
dokler ne bom nad njimi tih zaspal.

Koga je imel pred očmi mlad fant, ki je le
nekaj let zatem dvaindvajsetleten tih zaspal? Se je
srečeval s tistimi, ki so prihajali domov umreti ali so
si to le želeli? Je ta izkušnja še živa?

Zakaj tujina? Vsak ima svoj odgovor, svojo
zgodbu, iskanja, hrepenenja, tavanja, razloge srca
in razuma.

Minejo leta in tujino težko imenuješ z istim
imenom. Tujci postanejo znanci. Jezik in običaji
dežele niso več tuji. Nastajajo novi domovi.

Ko srečuješ rojake v tuji deželi, se ti zazdi,
da so do potankosti izpolnili naročilo, ki ga je dal
Jeremija rojakom v babilonski sužnosti:

"Zidajte hiše in prebivajte v njih, zasajajte
vrtove in uživajte njih sad! Ženite se in rodite sinove
in hčere, oženite svoje sinove in omožite svoje
hčere, da bodo rodile sinove in hčere, da se boste
ondi množili in se ne boste manjšali! Skrbite za
blaginjo dežele, kamor sem vas izgnal, in molite
zanjo h Gospodu; kajti njena blaginja je vaša
blaginja."

Še več. Sin je ob krsti svoje mater s
ponosom povedal: "Vi ste zgradili Avstralijo." Cel
svet in Slovenci z njim so prišli sem ter obogatili to
deželo. In prav je tako.

Kljub vsemu pridejo trenutki, ko začutiš
iztrganost, vrženost v svet. Kot da bi izgubil smer in
ostal brez opore. Nekje v notranjosti, po žilah se
pretaka in utrip srca jo čuti - domovino. Jezik,
kultura, vera, način mišljenja in čutenja; vse to je
globoko v nas. Žal prevečkrat zakopano.

Zbudi se spomin na domačo deželo in srce
zahrepeni po njej. Vse tisto, kar je oblikovalo moje
starše, stare starše in generacije pred njimi, se budi
na dan.

Kot Cankarjev Kuret se v duhu vračam
nazaj in pred mano se razprostre domovina v vsej
svoji lepoti.

- O domovina, ko te je Bog ustvaril, te je
blagoslovil z obema rokama in je rekel: "Tod bodo
živeli veseli ljudje!" Skopo je meril lepoto, ko jo je
trosil po zemlji od izhoda do zahoda; šel je mimo
silnih pokrajin, pa se ni ozrl nanje - puste leže tam,
strme proti nebu s slepimi očmi in prosijo milosti.
Nazadnje mu je ostalo polno prgišče lepote; razsul
jo je na vse štiri strani, od štajerskih gor in strme
tržaške obale ter od Triglava do Gorjancev in rekel:
"Veseli ljudje bodo živeli tod; pesem bo njih jezik in
njih pesem bo vriskanje!" Kakor je rekel, tako se je
zgodilo. Božja setev je pognala kal in je rodila -
vzrasla so nebesa pod Triglavom. Oko jih ugleda,
obstmi pred tem čudom božjim, srce vtrepče od
same sladkosti; zakaj gore in poljane oznanjajo, da

Edinost, sreča, sprava
 Ki nam naj nazaj se vrnejo!
 Otroci, kar ima Slava,
 Vsi naj si v roke sežejo!

je Bog ustvaril paradiž za domovino veselemu rodu, blagoslovljenemu pred vsemi drugimi. Vse, kar je rekel, se je zgodilo; bogatejši so pač drugi jeziki; pravijo tudi, da so milozvočnejši in bolj pripravi za vsakdanjo rabo - ali slovenska beseda je beseda praznika, petja in vriskanja. Iz zemlje same zveni kakor velikonočno potrkavanje in zvezde pojo, kadar se na svoji svetli poti ustavijo ter se ozro na čudežno deželo pod seboj. Vesela domovina, pozdravljena iz veselega srca! -

In če nadaljujem pot s Kuretom, se radost in veselje spremenita v pelin:

- Do prve hiše je prišel, tista hiša pa je bila prazna in mrtva; vrat ni bilo, trava je rasla v veži; okna so zijala, kakor slepe, strmeče oči. Hiša in hlev in vrt, vse je strmelo in spraševalo:

"Kje si gospodar, kam si šel?" -

Zakaj si zapustil domačo vas? Kdo te je pogljal čez prag? Boš ostal nem in molčal? Lahko, a zapoved ljubezni do domovine ostane. Slomšek nam jo je takole ubesedil: "

"Ljubimo v prihodnje svojo domovino - pa ne le v besedi, temveč tudi v dejanju in resnici. Ljubezen do domovine naj ne bo prazna beseda! Slovenec, ne pozabi, da si slovenski rojak!

No, ako spoznaš, tak izkaži se tak! Stvar, ki naj nam draga in ljuba bo kakor naše svetlo oko, je naša slovenska domovina."

Z darovi, ki smo jih prejeli, moramo služiti tudi domovini. Valvasorju je ta ljubezen do domovine, čeprav ni bil Slovenec, narekovala, da jo je predstavil takratnemu svetu. Svoje delo je utemeljil takole:

"Ako je pošten rodoljub dolžan časti svoje domovine v vseh potrebnih primerih kri in življenje, ji je dolžan v prav nič manjši meri služiti s peresom, da v svetu pri vsaki priložnosti zaslovi. Ta čast, pravim, zavezuje ne le orožje, ki ga nosimo ob strani, ampak tudi tisto, ki ga nosimo za ušesom, namreč pero, če smo oboje vajeni sukati. Zakaj prav ista narava, ki nam je vsadila ljubezen do domovine, nam je naklonila tudi najrazličnejše možnosti za pospeševanje njene slave ter nam

naložila dolžnost, da ji z vsemi močmi služimo. Zategadelj moramo domovino ljubiti in spoštovati tako kakor starše."

Mar ne živi del domovine z nami? Nosimo jo v srcih. Ali se ne razlikujemo od Kooriejcev, Ircev, Grkov, Vietnamcev in drugih, ki so si v tej deželi postavili svoje domove. Samo trden značaj more uresničiti željo, ki jo izpove župančič v svoji pesmi Z vlakom:

Razširi, raztegni se, krog domovine,
 razpni se kot morje
 v brezbrežno obzorje,
 moj dom!

Kamor stopi mi noga - na tvojih sem tleh...
 kamor nese me jadro - na tvojih valeh...
 kamor hoče srce - pri svojih ljudeh...

Kaj smo ohranili prihodnjim rodovom? So lahko ponosni na to, kar smo jim posredovali. Ali pa smo morda omagali v preizkušanju moči, kdo bo koga in nam razdeljenost pomaga, da čimprej potonemo v tem svetu.

Ko storimo vse, kar je v naši moči, lahko s Prešernom rečemo:

Edinost, sreča, sprava
 k nam naj nazaj se vrnejo;
 otroci kar ima Slava,
 vsi naj si v roke sežejo...

P. TONE

SV. RAFAEL SYDNEY

Fr. Valerian Jenko, O. F. M.,
St. Raphael Slovene Mission,
313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W. 2160
(P. O. Box 280, Merrylands, N. S. W., 2160)
Tel.: (02) 637 7147 Fax: (02) 682 7692

Slovenske sestre – frančiškanke Brezmadežne
St. Raphael Convent,
311 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W., 2160
Telefon: (02) 682 5478

BOŽIČNI SPORED

MERRYLANDS - Božična devetdnevica bo tudi letos od 16. do 24. decembra. Vsak večer ob sedmih bo sveta maša in petje za to priliko. V nedeljo 19. decembra bodo molitve združene s sveto mašo ob 9.30 dopoldne. Zadnji dan devetdnevne bo zaključen pri jutranji maši ob sedmih.

Mislím, da ni treba posebej poudarjati, kako potrebne so naše molitve za zasebne in javne zadeve. Naša krščanska dolžnost nem nalaga, da molimo za mir v Bosni in Hercegovini in nasploh po svetu, saj je vedno na tem ali onem delu naše oble žvenketanje orožja. Poleg tega je potrebno moliti za naše družine v težavah, za našo mladino, da bi se držala prave poti. Tudi naša rodna domovina in njeni voditelji so potrebni molitve in isto velja za voditelje naše nove domovine Avstralije.

BOŽIČNI PRIZOR s petjem, ki ga je uglasbil prof. Matija Tomc, bomo imeli na odru v dvorani pol ure pred polnočnico. Sodelujejo zbori, solisti in instrumentalisti. Sporedu bo sledila - prav tako v dvorani - **POLNOČNICA**, pri kateri bo prepeval mešani zbor.

Na **BOŽIČNI DAN**, v soboto 25. decembra, bosta še dve maši in sicer ob osmi uri zjutraj in ob pol desetih dopoldne. Pri zgodnji bo ljudsko petje božičnih pesmi, pri kasni slovesni pa bo prepeval mešani zbor.

Na **NOVO LETO**, v soboto 1. januarja, bo sveta maša ob 9.30 dopoldne in ob sedmi uri zvečer.

ZAKRAMENT SPRAVE lahko prejmete v času

pol ure pred sleherno službo božjo. Le pred polnočnico pa letos ne bo spovedovanja.

WOLLONGONG - FIGTREE: letos bo zgodnja "polnočnica", v petek 24. decembra (na sveti večer) ob osmih. Pred mašo bo petje božičnih pesmi. Na dan novega leta, v soboto 1. januarja, pa bo sveta maša ob enajstih dopoldne. Na nedelji 9. januarja in 23. januarja 1994 je redna služba božja ob petih popoldne, kot vsako drugo in četrto nedeljo v mesecu. V postnem času bo temu dodana maša s postno pobožnostjo vsako sredo ob sedmih zvečer.

CANBERRA ima slovensko mašo na božični dan, v soboto 25. decembra ob sedmi uri zvečer v Garranu (Wisdom Street). Redno pa spet na nedeljo 16. januarja 1994, vedno na tretjo nedeljo v mesecu. Na dan novega leta pa letos žal ne bo slovenske maše v Canberri, ker še ni p. Tomaža.

NEWCASTLE ima praznično službo božjo v nedeljo 2. januarja 1994 ob šestih zvečer v Hamiltonu. Naslednja redna maša bo 30. januarja, na peto nedeljo v mesecu. Pred mašo je vedno prilika za spoved, po maši pa se - kot navadno - srečamo v dvorani.

SURFERS PARADISE pride spet na vrsto na dan novega leta, v soboto 1. januarja 1994, ob 7.30 zvečer. Kraj je cerkev Srca Jezusovega, Fairway Drive, Merimac.

BRISBANE ima slovensko mašo naslednji dan, na praznik Gospodovega razglasenja, 2. januarja 1994, ob 11.30 dopoldne. Kraj je isti kot vedno: cerkev Matere božje, vogal Peel & Merivale Sts., South Brisbane.

ŠTEFANOVANJE imamo tudi letos v našem verskem središču sv. Rafaela. God svetega Štefana, prvega mučenca, pade letos na nedeljo. Obenem bomo ta dan praznovali tudi **Dan slovenske samostojnosti**. Prav na začetku prireditve, ob pol osmih, bo kratek spored v smislu tega praznika. Sledila bo družabnost s plesom, ko nam bo igral ansambel Črni baron. Pred koncem prireditve bo žrebanje za pet praktičnih nagrad.

Priporočamo se za rezervacije, ki so potrebne. Kličite na telefon 637-7147 (cerkev), ali pa sestre (682-5478) najpozneje do opoldne na dan prireditve. Vabljeni in dobrodošli!

POKOJNI - dne 7. septembra 1993 je v Westmead bolnišnici umrl OTHMAR RANER, ki je bil rojen na Studencih pri Mariboru dne 4. novembra 1917. V Avstralijo je prišel leta 1953. Zaposlen je bil pri Metters Co. (pozneje je podjetje spremenilo ime v Email Pty. Ltd.), oddelek v Bankstownu. Zadnjih deset let je bil že v pokoju. Zbolel je pred kakimi štirimi leti in se je moral pogosto zatekati v bolnišnico - zadnje leto kar sedemnajstkrat. Pred smrtjo mu je bolniški duhovnik podelil svete zakramente. Zapušča sestro Waltraude por.Tomovič in nečakinjo Traudi por.Šmuc.

Dne 18. septembra 1993 je v Prince of Wales bolnišnici v Randwicku umrla TEREZIJA ZANIER. Rojena je bila v Sydneyu 25. septembra 1956 v družini Terza in Milke r. Cerkvenik. Njen oče je po rodu iz Vidma, mati pa iz Divače. Pokojnica je najprej študirala botaniko in vrtnarstvo na New England univerzi v Armidale, nazadnje pa je bila študentka na Univerzi N.S.W. v Kensingtonu. Dne 13. avgusta je bila žrtev prometne nesreče in se je pet tednov borila za življenje. Starša sta neprestano bedela ob njeni postelji in upala na izboljšanje, a Terezija je žal podlegla hudim poškodbam. Pogrebna maša ja bila v cerkvi sv. Jožefa, Neutral Bay, kamor spada družina, pokopana pa je bila na Northern Suburbs Cemetery, Ryde.

V bolnišnici "Eversleigh", Petersham, NSW, je v ponedeljek 22. novembra 1993 umrl ANTON TORJAN, rojen 18. avgusta 1925 v Hrušici na Primorskem. V Avstralijo se je izselil leta 1949. Po poklicu je bil varilec in ključavničar. Nekaj časa je

bil zaposlen v Queenslandu, nato v Coomi pri gradnji hidrocentrale, zadnja leta pa je bil uslužbenec Water Boarda v Granville. Pred enim letom so zdravniki odkrili raka na pljučih. Zdravili so ga s kemoterapijo in obsevanjem, kar pa bolezní dokončno ni moglo ustaviti. - Pogrebno mašo smo imeli v naši cerkvi v soboto 27. novembra. Pokopan je bil na novem delu našega pokopališča v Rookwoodu. - Pokojnik zapušča svakinjo Angelo, brata Lojza v Melbourne, brata Ivana v domovini, tu med nami pa sina Anthonija, ki živi v Ryde in je po poklicu pravnik.

V ponedeljek 8. novembra 1993 je v Fairfield District bolnišnici umrl STANKO VERZEL. Pokojnik je bil rojen 30. avgusta 1915 pri Sveti Barbari - Cirkulane. Oče Alojzij je bil organist v župni cerkvi, pa tudi učitelj glasbe in petja. Mati je bila Marija r. Hernovič. Stanko se je v oktobru 1942 poročil z Vido Mlakar, rojeno v Št.Vidu pri Ptuj. Zakonca Verzel sta prišla v Avstralijo s štirimi hčerkami leta 1957. Nekaj časa so bili v Bonegilli, nato v Villawoodu, v St. Marys, končno pa so si postavili lastni dom v Canley Vale. Ko so bili vsi otroci poročeni in preskrbljeni, sta se zakonca Verzel preselila na Central Coast (Toukley), kjer sta živela enajst let. Žena Vida, ki je precej časa bolehal, je umrla pred enim letom, Stanko pa je bil zadnje leto in pol v Domu počitka v Bossley Parku. Do upokojitve je bil zaposlen v Smithfieldu, v Lajovicevi tovarni Impact International, kot ključavničar. - Pogrebno mašo smo imeli v naši cerkvi 11. novembra, prav na dan prve obletnice ženiné smrti, nato smo pokojnika spremili na novi del našega pokopališča v

Na nedeljo
12. sept. 1993
smo imeli
pri Sv. Rafaelu
prvo obhajilo.
Prvoobhajanci
od leve na desno:
Matthew Munday,
Christ Dekleva,
Nadja Katič,
Andrej Glušič.
Matej Košorok,
Tanja Kopše in
Nathan Šajn.
Na desni zadaj
je p. David,
katehistinja
Milka Stanič
pa se skriva levo
za ministranti.

Rookwoodu. - Stanko zapušča hčerke Kristino por. Kukovec, Vido por. Matkovič, Nado por. Špehar in Marijo por. Lukežič, devet vnukov in sedem pravnukov. V Sloveniji pa je brat Tonček v Mariboru, Franček in sestra Matilda por. Horvat v Gornji Radgoni, sestra Malika por. Vrtič pa je v Vidmu ob Ščavnici.

Pokojnik je bil veran krščanski oče, ves predan skrbi za svoje otroke. Z ženo Vido sta si morala marsičemu odpovedati, da je imela družina vsega potrebnega.

Dne 24. novembra 1993 je v Domu počitka v Rooty Hillu umrla HELENA CARUANA, rojena Zorn 19. februarja 1908 v Prvačini na Primorskem. Očeta Jakoba in mamo Alojzijo r. Sulič je zapustila kot šestnajstletno dekle in odšla v Egipt, kamor so jo vabile njene štiri tete. Tam se je leta 1929 poročila s Pavlom Caruana, rojenim v Egiptu malteškega rodu. Umrl je v Sydneyu leta 1981. Oba sta rada prihajala k slovenski maši v Merrylands. Po moževi smrti pa je prihajala Helena sama, dokler ji je zdravje dopuščalo. Pri naših prireditvah je rada sodelovala z ročnimi deli in pecivom, ki ga je vedno veliko napekla za našo stojnico. - Pogrebno mašo smo imeli v petek 26. novembra v naši cerkvi, pokopavali pa smo na starem delu našega pokopališča v Rookwoodu. Za njo žalujejo sin Norbert z ženo Beverly r. Latter, hčerka Jeanne z možem Rogerjem Curmi ter šest vnukov in ena pravnukinja.

Na zadnji dan novembra je v Canberri umrla za posledicami prometne nesreče komaj 27-letna MARTINA ANA FORJANIČ. Rodila se je 23. oktobra 1966 v Mariboru v družini Jožeta in Marte r. Gomboc. Živel so v Gornji Radgoni. Martina je prišla v Avstralijo z materjo ter ostalimi brati in sestrami kot štiriletna deklica. Po končani srednji šoli se je usposobila za tajniške posle in se zaposlila pri vladnem oddelku za Public Relations. Zadnji čas je bila že osebna asistentka ministru za trgovino, senatorju Cooku. V službi je pokazala isredne sposobnosti ter je bila priljubljena med sodelavci, kakor tudi med canberrsko slovensko skupnostjo. - Pogrebna maša je bila v cerkvi sv. Janeza apostola, Kippax, ACT, v petek 3. decembra. Njen šef senator Cook je v cerkvi govoril ter lepo orisal Martinine številne sposobnosti in lepe lastnosti. Žalni spreved se je razvil na Gungahlin pokopališče, Mitchell, ACT, kjer se je od Martine ob odprtem grobu poslovil v imenu slovenske skupnosti Cvetko Falež. Pokojnica zapušča poleg staršev brata Jožeta in Marjana, sestro Ano por. Boštjančič in Štefko por. Penca, s katero sta dvojčici.

V Wagga-Wagga, NSW, pa je nedavno umrl rojak MIRO NOVAK. Več o njem pod rubriko "Križem avstralske Slovenije" v tej številki. - Enako tudi o pokojnem rojaku STANKU LEBNU, ki je umrl v Queenslandu.

Vsem sorodnikom gornjih pokojnih iskreno sožalje ob izgubi dragih svojcev. Naj jih tolaži Sv. Duh Tolažnik in Marija, ki je stala pod križem svojega Sina, naj jim bo uteha v žalosti!

KRSTI - Jakec Krivograd, Campsie, NSW. Oče Marjan, mati Marinka r. Greiner. Botroval je Sandi Greiner. - Sv. Rafael, Merrylands, dne 14. novembra 1993.

Klement Vičič, Croydon Park, NSW. Oče Jože, mati Jenny r. Muha. Botra sta bila Boris Muha in Ana Weastell, Fenton Weastell pa je bil krščanska priča. - Sv. Rafael, Merrylands, dne 27. novembra 1993.

Aaron Vincent Rudloff, Blacktown, NSW. Oče Warner, mati Maria r. Forte. Botra sta bila Andrew Uhl in Paoline Comito. - Sv. Rafael, Merrylands, dne 28. novembra 1993.

Stephanie Kristine Šuber, Chipping Norton, NSW. Oče Valter, mati Kristine r. Berginc. Botrovala sta Peter in Angela Berginc. - Sv. Rafael, Merrylands, med nedeljsko mašo 5. decembra 1993.

Staršem, novokrščenim in botrom iskrene čestitke!

POROKA - John Volarič, Hughesdale, Vic. Sin Jožeta in Danice r. Volarič, rojen v Sydneyu, krščen v Dulwich Hillu, NSW, in Sioe See Chew, Balmain, NSW. Hčerka Lay Sing Chew-a in Kwee Eng r. Oei. Rojena v Kuala Lumpur, Malaysia, krščena v Balmainu, NSW. Priči sta bila Adrian Tomšič in Siew Kim Loo. - Sv. Rafael, Merrylands, med poročno mašo dne 4. decembra 1993.

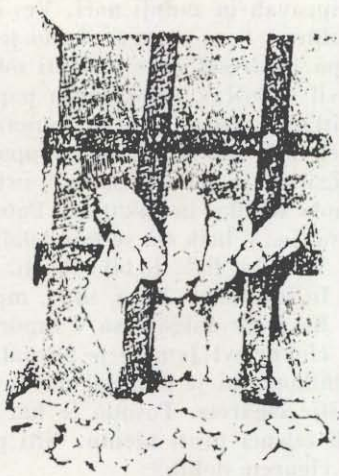
Poročnemu paru iskrene čestitke z željo, da bi imela obilico božjega blagoslova na skupni življenjski poti!

P. VALERIJAN

Jožko Kragelj

MOJE CELICE

(PODZEMELJSKI SADIST)

Mrzel jesenski zrak je pritiskal name. Treslo me je. Nisem dolgo zdržal v kotu. Začel sem nočno fizkulturo.

Nihče več se ni zmenil za nas.

Zjutraj je nastopil službo drug paznik. Toliko usmiljenja so imeli z nami, da smo vsak dan oddali nočno posodo. Paznik je zagledal naše cunje na hodniku. Mene je videl v čudni jesenski uniformi. Morda si je mislil, da je to nova moda za jetnike.

"Kaj pa je to?" je vprašal in pokazal na naše obleke. Morda res ni vedel, kaj se je zgodilo, ali pa se je delal nevednega.

Povedali smo mu, da nam je vodnik pobral obleke.

"Nesite notri!" je ukazal. Naglo smo pobrali vsak svojo obleko in se pazniku zahvalili.

Dnevi v bunkerju so bili dolgi, polni negotovosti, lakote in mraza. Vedeli smo, da je tudi sosednji bunker poln jetnikov. Mnogi so padli vanj zaradi poskusa pobega ali drugih prekrškov.

Nekega dne so tudi nam pripeljali družbo.

STRASTNI KADILEC

NISMO bili več trije. Število je naraslo na šest in celo sedem. Življenje je postalo bolj pestro. Trpljenje smo si delili. S seboj so prinesli tudi nekaj zunanjega sveta. Prišli so iz Šiške. Tam je bilo taborišče. Iz barake so ponoči kopali jamo proti bodeči žici. Noč za nočjo so delali. Med njimi pa je bil nekdo, ki je izdal. Pustili so jih, da opravijo svoje delo do konca.

Jetniki so računali, da je zadnja noč v zaporu. Vse so pripravili. Zmenili so se, kam jo mahnejo in kod pojdejo čez mejo. Tudi nekaj hrane so si oskrbeli. Opravili so še zadnje delo. Pod bodečo žico so prodrli na prosto. Niti slutili niso, da je taborišče obkoljeno. Stražarji so planili po njih, jih uklenili in pripeljali v bunker. Zdaj jih bodo zasliševali. Iskali bodo organizatorja.

Eden izmed njih je bil Jeseničan Razberger. Suh možiček, z nizkim, nekoliko hripavim glasom. Živo je pripovedoval o

NAŠE NABIRKE

BERNARDOVEMU
TISKOVNEMU SKLADU
ZA NAŠE "MISLI":

\$50.— Zvonko Bezjak; \$40.— Feliks Drobež, Vinko Čoper st.; \$36.— Marija Marcina, Peter Šajn; \$25.— Anica Fatur; \$20.— Vlasta Zupančič, Fanika Robida; \$14.— Danilo Sušelj; \$12.— Nada Ilijaš; \$10.40 Ivan Mejač; \$10.— Otto Zdražil, Jože Vičič, Olga Metlikovec, Ivan Leben, Marta Kobe, Franc Maver, Miha Risa, Ignac Feldin, Minka Main, Nada Mršnik, Dorica Slavec, Ana Szivatz, Marjan Lauko, Albert Škrl, Slavko Koprivnik; \$6.— Marija Teklich; \$5.— Jože Gjerek, Lojzka Macorig, Maria Habenschuss, Martin Belec.

ZA MISIJONE IN NAŠE
POSINOVLJENE MISIJONARJE:

\$20.— Ivanka Bajt (za afriške misijone namesto božičnih voščil znancem).

ZA VZDRŽEVANJE
NAŠIH BOGOSLOVCEV:

\$50.— Družina Šegolin v spomin na pokojnega očeta Janeza.

ZA OBNOVO
ROMARSKEGA DOMA
NA SVETI GORI:

\$20.— Druž. E. Bembič.

ZA LAČNE SIROTE
MATERE TEREZIJE:

\$30.— Marija Telich; \$20.— Druž. Evgen Benc.

KLAKOČERJEV SKLAD

ZA OBNOVO
ŠKOFOVIH ZAVODOV:

\$100.— Uprava "Misli", Slovenski misijon v Melbourneu, Slovenski misijon v Sydneyu, Slovenski misijon v Adelaidi, Marica Klakočer; \$50.— Julij Bajt, družina Šegolin (v spomin pok. očeta Janeza); \$20.— Evgen Benc z družino, Anton Tomšič; \$10.— Peter Šajn.

VSEM DOBROTNIKOM
BOG STOTERO POVRNI!

SLOVENSKA KRI V AVSTRALSKI NOGOMETNI REPREZENTANCI

AURELIO in TONI VIDMAR sta brata nogometaša, ki igrata v avstralski nogometni reprezentanci. Kot vemo, je Avstralija igrala z Argentino za mesto v svetovnem prvenstvu, ki se bo odigralo prihodnje leto v ZDA.

Imel sem priložnost pogovarjati se z Aurelijem. Pogovor se je vršil v hotelu Sheraton (v Buenos Airesu v Argentini), kjer je bivala avstralska reprezentanca. Sprejemnica hotela je bila pravi kaos. Časnikarji ter fotografi so v njej kar mrgoleli.

Tako je bilo okolje, v katerem smo se na kratko pogovorili z Aurelijem in sicer v italijanščini. Treba je povedati, da je bil ta intervju izveden pred povratno tekmo.. V Sydneyu se je tekma končala izenačena 1:1 (Avstralski gol je zabil Aurelio!) Kot vemo, pa je v Buenos Airesu Argentina zmagala 1:0.

Aurelio, ali sta tvoja starša Slovenca? — Mama je Italijanka, oče pa Slovenec.

Odkod pa je oče doma? — Iz okolice Gorice.

Kje pa si se rodil? — Rodil sem se v Avstraliji in sicer v Adelaidi.

Koliko si star? — Imam 26 let.

Od kdaj igraš nogomet? — Nekoč od desetega leta naprej.

Kje pa sedaj igraš? — Sedaj igram v Belgiji pri moštvu Wargen.

Od kdaj pa že igraš v avstralski reprezentanci? — Od 1988 naprej.

pripravah in zadnji noči. Ves čas je grizel ustnik. Bil je strasten kadilec. Sam ne vem, kako je prinesel s seboj nekaj vžigalic. Iz žepa je stresel zadnje smeti tobaka in drobtin. Vsew je skrbno zavil v košček časopisnega papirja. Nato je prižgal in z velikim užitkom vlekel vase to umazanijo. Še enkrat je pretipal in pretresel vse žepe. Ves obupan je bil, ko ni našel nič več. Z vžigalico je nato drsal po ustniku in spravljaj na kupček vso smolo tobaka in nikotina. Potem je še to prižgal in vlekel vase. Sesal je. V licih sta se mu delali dve globoki jamici.

"Pa! Pa! Pa!" je bilo slišati.

In še enkrat: "Mpa, mpa, mpa!"

Bil je že dolgo časa v zaporu. Nikogar se ni bal, ne paznikov ne cinkarjev! Jetnike je poznal. Naslednje jutro je že dobil stik s hišnikom, ki je odnašal nočno posodo. Namignil mu je, naj mu pošlje cigarete. Posodo je kar sam odnašal na hodnik. Mi smo bili zelenci proti njemu. Niti predstavljati si nismo mogli, kako bo cigarete dobil.

Posoda se je vrnila. Razberger jo je postavil v kot in dvignil pokrov. Na dnu je bil zavitek papirja in v njem cigarete.

"So že tu!" je rekel. Oči so se mu svetile od veselja. Brskal je po žepih. Vžigalic ni bilo. Tudi med cigaretami ni bilo nobene. Kaj sedaj? Takoj se je znašel. Od nekod je privlekel zobno krtačko, drobce stekla in nastrgal kupček celuloide. V ročaju lesene žlice je imel skrit vžigalni kamenček. S steklom je podrgnil ohenj in prikazala se je iskra. Cigareto je vtaknil v usta, se sklonil nad kupček in še enkrat podrgnil s steklom. Iskra je vžgala celuloide in ob nenadnem plamenčku si je prižgal cigareto. Dim je pihal skozi okno, da bi paznik ne zavohal. Padala bi vprašanja: Odkod cigarete, vžigalice itd.

Cigareta je romala od ust do ust. Vsi so uživali. Še bolje je bila okusna, ker je bila vtihotapljena.

Vesel sem bil, da nisem kadilec. Trpljenje mi je bilo olajšano.

GLADOVNA STAVKA

Iz Šiške je prišel tudi neki Srb. Močan, čokat fant vesele narave in zelo zgovoren.

Po prvem zaslišanju je otrdel. Sklenil je, da ne bo jedel.

"Naj me mrtvega odnesejo iz celice!" je rekel.

Prinesli so "fižolov čaj". Njegova skodelica je ostala na pogradu. Hlebček kruha prav tako. Iz dneva v dan so se vrstile posodice hrane. Druga ob drugi so bile zložene po deskah. Zraven tudi hlebčki. M² se nismo smeli dotakniti, čeprav smo bili lačni. Želeli so otipljiv dokaz, da fant ne je.

"Kaj pa je tisto?" so vpraševali pazniki.

"Eden izmed nas ne je," smo odgovarjali.

"Kdo je?" so bili radovedni.

Dobro smo vedeli, da bodo poročali pomočniku upravnika.

Fant je blebel. Tudi okrogla lička so splahnela.

Dnevi so minevali: šest, sedem...

Nekega večera so odprli vrata in fanta odpeljali. Dolgo ga ni bilo nazaj. Mislili smo, da ga zaslišujejo.

Končno se je vrnil. Prizibal se je v celico, si pomencal roke in stiskal zobe.

"Kaj je bilo?" smo silili vanj.

"Udbovci so me zgrabili, mi porinili cev v grlo in mi vlili mleko v želodec," nam je razlagal.

S tem se je njegova gladovna stavka končala. Razen nas in udbovcev nihče ni vedel za to. Po drugih zaporih v inozemstvu takoj razkričijo, da zvedo časnikiarji, če kdo napove gladovno stavko. Take stavke so najhujši protesti proti krivicam, ki se godijo jetnikom. Pri nas pa ni prišel glas čez visoko obzidje zapora na Miklošičevi cesti. Mi smo bili le številke, ki niso pomenile nič. Če je kateri umrl, ga ni bilo škoda.

Nekega dne nas je obiskal pomočnik Štef. Z rokami v hlačnih žepih se je ustavil pri vratih. Gledal nas je. S sarkastičnim nasmehom nas je vprašal, ali smo se ohladili, ali smo voljni govoriti. Srba je vprašal, kako mu funkcionira želodec. Videl je, da smo lačni, da hiramo; vedel je, da je okno sneto in nas zebe. Zato nas je poniževal in mučil z zlobnimi vprašanji.

Mrzle jesenske noči, polne ljubljanske megle, so nam pronicale v mozeg. Še bolj pa so nas rezale besede, ki so prihajale iz ust pomočnika Štefa. Zbadale so srce in človečanski čut.

Z vsakim izmed nas je imel svoje namene. Vedel je, da ima proste roke, da se ne moremo nikomur pritožiti. Nad nami je imel večjo oblast kot upravnik. Bil je pač udbovec, član organizacije, pred katero so vsi trepetali.

"Dobro premislite!" je rekel. "Pripravite se, vas bomo že poklicali!"

Izpod čela nas je še enkrat premeril z očmi in odšel.

Novembrski dnevi so se po polževo vlekli. Vsi smo bili naveličani mraza in lakote.

"Če to prestanemo, bo najhujše za nami," smo tolažili drug drugega.
/Nadaljevanje v naslednjem letniku/

Tekma, ki ste jo igrali v Sydneyu proti Argentini, naj bi štela kot najboljša v zadnjih časih? — Mislim, da je bila tekma proti Kanadi boljša, tekma proti Argentini pa je bila bolj težka zaradi kakovosti argentinske reprezentance. Zelo sem zadovoljen zaradi gola, ki sem ga zabil proti Argentini.

Je veliko otrok slovenskih staršev, ki igrajo nogomet v Avstraliji? — Veliko jih je, a ne vem točnega števila.

Ali so vsi igralci avstralske reprezentance profesionalci? — Ne, in ravno v tem je veliki problem. Veliko od naših igralcev hodi zjutraj delat, popoldne pa trenirajo; se pravi, da so napol profesionalci.

Kaj pričakuješ od povratne tekme z Argentino? — Vsi vemo, da bo zelo težka tekma, vendar je eden boljši od drugega. Se ne bojimo, igrali bomo brez kompleksov, dali bomo vse iz sebe in mogoče bomo tudi zmagali ...

MIRKO VASLE

v argentinski

"Svobodni Sloveniji"

PRI NAS JE SVETI VEČER DOMA

Pri nas je sveti večer doma,
četudi ni zunaj še nič snega,
četudi ni zunaj še nič ledu.

Veliko naberemo si mehú
in smrekovih vej, da božično diše.
Po hribčku zelenm pa kot iz srca
do jaslic pelje svetla stezá:

po njej ljubezen do Jezusa gre.

VITAL VODUŠEK

MAKSIM
GASPARI

SVETA DRUŽINA ADELAIDE

Fr. Janez Tretjak, O. F. M.,
Holy Family Slovene Mission,
51 Young Ave, W. Hindmarsh, S. A., 5007
(P. O. Box 479, Welland, S. A., 5007)
Tel.: (08) 346 9674 – Fax (08) 346 3487

DNE 5. decembra je bila med mašo s krstom sprejeta v božjo družino in slovensko skupnost **Diana Graziano**. Mama je Slava r. Ivančič, oče pa Michael Graziano, a botrovala sta Lili Ivančič in Fabrizio Graziano. Staršem, pa tudi starim staršem in botroma čestitamo, mali Diani pa želimo, da bi bila zdrava in da bi rastle v modrosti in milosti pri Bogu in pri ljudeh.

Kot po navadi je tudi letos na prvo decembrsko nedeljo obiskal naše otroke nebeški dobronik

Miklavž. Pravi živ-žav je na to nedeljo v naši cerkvi in tudi v dvoranci. Že nekaj let naš oče Ignac Ahlin predstavlja Miklavža, da pohvali in - če je potrebno - tudi pograja najmlajše v naši skupnosti. Za otroke pa je seveda edino pomembno, kaj bo Miklavž prinesel. Vsa leta je zelo radodaren.

Po končanem miklavževanju v cerkvi smo se preselili v dvorano, kjer so žene in matere pogostile otroke. Tako je bila to res njihova nedelja. Vsem hvala za organizacijo in postrežbo. Seveda pa še posebna zahvala našemu Miklavžu, očetu Ahlinu!

BOŽIČNI SPORED našega verskega središča:

Na četrto adventno nedeljo (19.dec.) bomo maši pridružili poseben spokoren obred.

Spoved boste lahko opravili pred in po maši in pa tudi med tednom pred božičem zjutraj od osme do devete ure in pa zvečer od sedme do osme ure. Božični praznik bo res doživet, če bomo opravili dobro božično spoved.

Na božično vigilijo bo opolnoči slovesna peta maša, ki se bo pričela s procesijo otrok z lučkami. Med mašo bo prepeval cerkveni pevski zbor, ki ga bo na orgle spremljala Tanja Konestabo.

Na božični dan bo sveta maša samo ob deseti uri. Kot vedno ta dan **ne bo** spovedovanja.

Praznik svete Družine letos soupada s praznikom sv. Štefana. Kot že običajno bo zunanja slovesnost praznika zavetnice našega verskega središča **na prvo nedeljo v januarju**. Tudi tokrat bo naš cenjeni gost adelaidski nadškof Leonard Faulkner. Sveta maša bo ob desetih, po maši pa blagoslov otrok. Vabim vse starše, da pripeljejo svoje otroke in vnuke k sveti maši. Po maši bomo imeli srečanje z nadškofom. Nato bo B.B.Q., kjer bomo tudi izven bogoslužja skupaj z našim gostom praznovali zavetnico naše cerkve - sveto Družino. Vsi prav iskreno vabljeni!

Na staro leto bo sveta maša zvečer ob sedmih v zahvalo za vse prejete dobrate preteklega leta. Na **dan novega leta** pa bo maša kot ob nedeljah ob

Slika svete Družine, ki jo je za našo cerkev v Adelaidi naslikal znani Stanislav Rapotec

deseti uri dopoldne s prošnjo za blagoslov in božje varstvo v letu, ki ga pričenjamo.

Naši birmanci in prvoobhajanci imajo počitnice: verouka ne bo do konca meseca januarja.

Vsem rojakom Adelaide in Južne Avstralije želim milosti polne božične praznike, v letu 1994 pa obilo božjega blagoslova. Enako tudi rojakom v Milduri in Perthu. Naj vas vse spremlja tiha notranja sreča, posebno pa bolne in osamljene.

P. JANEZ

SVETA NOČ

NIKOLI nisem bil tako strašno potr in tako obupano zapuščen kot tedaj, ko sem prvi sveti večer preživel čisto sam v svoji sobici. Daleč od očeta in matere in vseh naših dragih.

O, tiste naše stare jaslice, ko smo lepili pastirčkom zlomljene noge, ko je oče o vsakem povedal posebno zgodbo; ko je mati že vsa praznična, a še vsa polna skrbi, tekala po hiši in že vse urejeno še urejala, da bi bila naša lesena kajža kakor v prstanu — na to sveto božično noč.

Pregrenka je bila bolečina, ko sem bil prvič izgnan iz družine, iz družine, iz te svete skupnosti.

Danes pa ni pravega občestva, tistega, ki zliva člane v eno dušo in eno srce. Ni več tistega, ko je še veljalo: "Oče so rekli!" Pika . . . In: "Mati želijo!" Izvršeno . . . To je bila skupnost svetega samozatajevanja, ki je prenašalo bremena drug drugega. V njej je bilo polno žrtev iz ljubezni. Nihče ni iskal svojega in sebe. Nobene zavisti, vse le daritev. In če le enega samega člana tega najlepšega občestva ni bilo v krogu skromne mize, je vse govorilo le o njem: "Kje je, kod hodi, ali ga ni zadela nesreča? O, da bi ga skoraj do-

čakali! . . ."

Bolni smo, ker ugaša soj svete družinske skupnosti, ki bi moral prežarjati vsako drugo združbo. Duhovnega očiščenja ne bo, če ne bo nove askeze, po kateri se mora človek otresti sanj o krempljih, v katere so pognale človeške roke, in sanj o čekanjih v čeljustih ljudi. Poveljevanju golega življenja je treba pripreti ventil.

Sveta noč.

V hlevčku živali, delavec Jožef, Marija, pastirji, kralji: sveta skupnost! Nad njim betlehemska zvezda, v jaslicah On, ki je izničil samega sebe, da bi združil brate in sestre v družino ljubezni, ki vse pretrpi, vse žrtvuje za druge.

Sveta noč.

Ni te, če ni družine okrog jaslic, če ni svita betlehemske zvezde, če ni svetonočnih zvonov, če ni vonja kadila in pri skrivnostnem rojstvu na oltarjih polnočnega speva Slava Bogu na višavah! Če ne doživite tega božjega večera v vsej topli krščanski lepoti, ob jaslicah in ob pesmi Sveta noč, blažena noč . . .

FRANC SALEŠKI FINŽGAR

Z VSEH VETROV

RAZKRISTJANJEVANJE družbe ne zajema samo naraščajoče verske brezbržnosti, izgube vere, ampak tudi zatemnjevanje moralnega čuta. Kot pastirji imamo dolžnost - nalogo, ki jo obsega nova evangelizacija - da zopet prebudimo zavest o temeljnih moralnih resnicah kot nujnem etičnem temelju za človeka vredno družbo. S poudarjanjem vesoljnosti in nespremenljivosti teh resnic dajemo skupnosti prepotrebno podporo, saj tam, kjer vlada zmešnjava glede tega, kaj je dobro in kaj zlo, ni mogoče ohranjati in graditi moralnega reda...

Na vsakem področju osebnega, družinskega in političnega življenja moralnost neizbežno in z neizmerno vrednostjo podpira ne samo posamezno osebo in njeno rast v dobrem, ampak tudi družbo in njen pristi razvoj...

Tako je povedal papež Janez Pavel II. kanadskim škofom 19. novembra letos. Smernice Cerkve, ki ne veljajo samo za Kanado, ampak za ves svet, ki ga zajema razkristjanjevanje modernega časa.

FRANCETA BALANTIČA, pesnika, ki je zgorel leta 1943 v Grahovem, so argentinski Slovenci za petdesetletnico smrti počastili z veličastno akademijo, ki jo je pripravil Naš dom

Novoodkriti
kip pesnika
Franceta
Balantiča
v Argentini

San Justo, katerega slovenska šola ima Balantičevo ime. Ob tej priliki so odkrili pesniku spominsko ploščo z doprsnim kipom Balantiča. Pesnika je upodobil zdaj že pokojni kipar France Ahčin.

MAFIJSKI VODJA Luciano Liggia, ki je umrl v zaporu zaradi srčne kapi, je dobil samo civilni pogreb brez duhovnika. Pogreba so se v glavnem udeležili člani policije in častniki, saj so oblasti prepovedale vsake uradne pogrebne slovesnosti - Člani mafijske organizacije so izobčeni iz Cerkve in ne morejo dobiti cerkvenega pogreba. Cerkve je že v preteklosti večkrat izjavila, da more sprejeti zakramente in torej tudi cerkveni pogreb le tisti mafijec, ki se iskreno kesa svoje preteklosti in začne novo življenje.

ZAPREPASTILA me je številka, ki sem jo nedavno slišal med radijskimi poročili: Avstralija je imela samo v lanskem letu nad 45.000 razporok. Torej nad 45.000 družin razbitih, na tisoče otrok oropanih toplote domačega ognjišča. Vodili jih bodo od matere k očetu in od očeta k materi, doma pa zanje ne bo več. Nič čudnega, da večina konča na cesti in se preda toku...

Ločitve so moderna kuga, ki je tudi v Avstraliji hudo neozdravljiva bolezen. Vse izgleda, da je tudi pri nas postala epidemija, ki je ni več moč ustaviti. Ločitveni zakoni so naravnost smešni, saj ni treba za ločitev pred sodiščem navesti nobenega vzroka. Dovolj je, da eden noče več živeti z zakonskim drugom... Kam bo Avstralijo nespoštovanje zakonske zveze privedlo, o tem bodo začeli razmišljati odgovorni, ko bo prepozno...

KOLIKO je katoličanov v islamskih deželah? V deželah, kjer so mohamedanci v večini, proces pomuslimanjenja stalne teče. Vendar se kristjani ohranjajo kljub hudim težavam in celo odkritemu preganjanju. - V Alžiru je 110.000 katoličanov, v Egiptu skoraj 8 milijonov, v Jordaniji 200.000, v Siriji 1 milijon, v Iraku 600.000, v Združenih arabskih emiratih 70.000, v Iranu 350.000, v Kuwaitu 150.000, v Savdski Arabiji 120.000, v Libanonu pa 1.700.000. Po vseh raziskovanjih je razvidno, da imajo katoličani še največ enakopravnosti v Libanonu.

SMRT NA EVROPSKIH ULICAH res žanje bogato žetev. Iz statističnih podatkov je razvidno, da je največ nesreč na Portugalskem. Na drugem mestu je Španija, potem Francija in nato Grčija. Italija je na petem mestu. Številke pokažejo, da se je v zadnjih desetih letih na splošno zmanjšalo

število smrtnih nesreč. Izjema je samo Španija, kjer je število narastlo.

Poročilo dodaja, da je posebnost Rim. Tuji obiskovalci "večnega mesta" se navadno zgrozijo nad rimskimi vozniki, celo Amerikanci, ki so znani kot blazni vozniki. Največ prometnih nesreč v Italiji se dogodi v Rimu: 41.000 letno. Na srečo niso vse smrtne.

ŽALOSTNI ČASI so nastopili za katoličane na srbskem ozemlju. Srbski bes ni uperjen le zoper Hrvate, temveč zoper vse, ki niso pravoslavni - tudi zoper Romune, Madžare, Slovake v Vojvodini in Bački. Tudi v teh krajih hočejo imeti "čisto Srbijo". Odkar se je pričela nesrečna vojna v Bosni in Hercegovini, te ljudi strašijo in silijo k izselitvi, njih domove pa naj bi prevzele srbske družine, ki so morale zapustiti vojno območje. Marsikje je prišlo do barbarskih dejanj. V Subotici so že lansko leto vdrl v cerkev Kristusovega vstajenja in uničili vse, kar se je dalo uničiti. Razbili so tabernakelj in razmetali posvečene hostije ter oskrunili cerkveno stavbo. Kaj podobnega se je zgodilo že z marsikatero katoliško cerkvijo na srbskem ozemlju.

JETIKA BOLJ NALEZLJIVA KOT AIDS, je izjavil svetovnoznani ameriški epidemiolog dr. Kenneth Spitalny. Opozoril je na današnjo nevarnost jetike za vse človeštvo, četudi jo imamo kot bolezen, ki smo jo ukrotili. Po njem "jetika lahko kaj hitro zamaje vso znanost in javno zdravstveno skrbstvo". - O nevarnosti jetike je resno spregovoril tudi dr. Lee Reichman, specialist za pljučne bolezni. Tudi ta je izpovedal svojo skrb z besedami: "Jetika je bolj nalezljiva kot Aids. Če ne bomo hitro in učinkovito ukrepali, bo postala hujša morilka od Aidsa."

DIPLOMATSKI ODNOSI med Vatikanom in Izraelom bodo po 45 letih končno le urejeni. Pred letom in pol ustanovljena komisija je končala svoje delo. Pripravljena je že temeljna listina, v Rimu in Jeruzalemu se le še posvetujejo o času in obliki podpisov.

Ko bodo diplomatski odnosi urejeni, se bo dalo verjetno tudi več storiti za vzdrževanje svetih krajev nove zaveze. Celo izraelski cerkveni krogi so močno zaskrbljeni zaradi načrtov domačih turističnih delavcev, ki bi radi severno obalo Genezareškega jezera bolj izrabili v turistične namene. To pa bi ogrožalo "sveti značaj" tamkajšnjih krščanskih mest, ki imajo v novi zavezi osrednje mesto. Če bodo sedanji romarski kraji izgubili svojo podobo, bo vedno manj romarjev. Pri

Za ljubitelje slovenske glasbe in knjige

SLO — IMPEX COMPANY

25 Reserve Rd., BEAUMARIS 3193, Victoria

Uvoz audio-video kaset in knjig

založb "Mladinska knjiga", "Obzorja Maribor"

Suha roba in razni spominki

Telefon: (03)589 6094 — Fax (03)589 6085

HELENA in IVO LEBER

tem bo utrpel škodo tudi izraelski ugled v svetu. Pri tem gre zlasti za območje okrog Kafarnauma in za Goro blagrov.

HRVAŠKO-SRBSKO SREČANJE se je 22. novembra končalo v Zagrebu. To je bila prvo srečanje srbskih in hrvaških izobražencev, odkar je izbruhnila vojna v nekdanji Jugoslaviji. Hrvaška revija Erazem ga je priredila in udeleženci so se tri dni pogovarjali o napačnih razumevanjih in raznih predsojdi v odnosih med Srbi in Hrvati. Zbrali so se pisatelji, časniki, profesorji in univerzitetni predavatelji, bili so prisotni tudi predstavniki Cerkve, med njimi zagrebški pomožni škof Djuro Kokša. Dosegli so vsaj nekaj: pogovarjali so se in iskali rešitev. Da so se razšli lepo, je znak v tem, da so sklenili se spet sestati, tokrat v Beogradu.

Poročilo pravi, da je načrtovano že tudi srečanje med Muslimani in Hrvati v Zagrebu.

Morda bodo s pametnim pogovorom več dosegli kot pa s strojnici in težkim orožjem...

Melbournskim rojakom je na uslugo

ZOBNI TEHNIK — DENTAL TECHNICIAN

LUBI PIRNAT

18 WRIDGWAY AVE., BURWOOD, Vic.

Telefon: 808 4159

Izdelava umetnega zobovja in vsa popravila.

Full denture service and repairs.

Admiral Motor Inn

Vaša gostitelja sta MURRAY in FRANK BERIC

Eno-, dvo- in trisobna odlično opremljena stanovanja, kopalni oazi, sončna terasa, pralnica, TV, ventilatorji, zajtrk po želji...

Samo par minut hoje do plaže in središča mesta.

Vprašajte za ostale informacije!

2965-2967 Gold Coast Highway

(ali pa P. O. Box 691)

SURFERS PARADISE, QLD. 4217

Telefon: (075)398 759

KOTIČEK

NAŠIH MLADIH

DVE slovenski dekleti predstavljam danes v GALE-RIJI MLADIH. Obe sta doma iz melbournskega okra-ja Campbellfield, precej daleč od našega središča v Kew, a vendar kar redno s starši pri slovenski maši in seveda pri raznih aktivnostih naše mladine. Slika je bila vzeta pred nekaj leti v naši počitniški koloniji v Mt. Elizi. Pripis na sliki pravi, da sta nekaj pripravili za vso počitniško družino — torej sta bili "kuharici". (Nista samo polizali posodo, kar je v njej ostalo slad-kega, kot je nekdo hudobno razglasil ob pogledu na sliko.) Več prič je potrdilo, da ste se res radi mudili v kuhinji in pomagali kuharici.

BROŽIČEVA BARBARA drži posodo, ŽNIDAR-ŠIČEVA ANITA pa kuhalnico. Obe tudi dobro razu-meta in govorita slovensko, četudi jima med seboj hi-treje tečejo angleške besede. Obe sta hodili v sobotno slovensko šolo na University High in Barbara je lani v slovenščini tudi maturirala, zdaj pa študira na RMIT na oddelku Medical Laboratory Science. Anita je po srednji šoli naredila tečaj za tajnico in ker ni dobila dela, se je posvetila začasno s prodajanjem po hišah. Upa, da se bo kasneje izboljšala za turističnega agenta.

Kaj naj še povem? Sta lepega značaja, radi hodita v naše središče in plešeta pri folklorni skupini ter jima narodna noša odlično pristaja. Bog vaju živi!

SLOVENSKA DEKLICA

SEM SLOVENSKA DEKLICA,
MINKA MI JE IME,
SEM OBRAZA BISTREGA,
HRABRO 'MAM SRCE.
LJUBI MOJ JE KORENJAK,
LEP SLOVENSKI JE JUNAK,
LJUBI MOJ JE SLAVE SIN,
KREPKI SIN PLANIN.

MATI ME SLOVENSKA JE
NEŽNO DÓJILA,
V SLADKEM DOMOLJUBJU ME
JE ODGÓJILA.

"BOG VAS ŽIVI VEČNI ČASI!"
PELA ZMERAJ BOM NA GLAS,
"BOG VAS ŽIVI, MAMICA,
VRLA SLOVENKA!"

KADAR SE MOŽILA BOM
KAM SE OZIRATI VEM,
KAR JE RODU NAŠEGA,
S SRCEM LJUBIM VSEM.
SINČEK MOJ PA MORA BIT'
NARODA, SVOBODE ŠČIT,
MORA SLAVE BIT' VOJAK —
SRČNI KORENJAK!

Dragi Kotičkarji! - Ker vi ne pišete meni, moram jaz vam pisati. Prazniki so pred nami in počitnice ponujajo svoje proste in brezskrbne dneve. Zdaj se ne boste mogli izgovarjati, da nimate časa. Lepo prosim, spomnite se na tale Kotiček in napišite mi do januarskih MISLI nekaj vrstic. — Striček

VELEPOSLANIŠTVO

REPUBLIKE SLOVENIJE v Canberri sporoča,

da v januarju, ko je čas počitnic, ne bo običajnih konzularnih dni v Sydneyu in v Melbournu. Pa tudi meseca februarja še ne pridejo na vrsto. Njih datum in čas v marcu bo objavljen v naslednjih Mislih.

Uradi ambasade v Canberri pa bodo odprti tudi v počitniških tednih.

Kadar gre za nujne zadeve, naj stranke ne čakajo na konzularni dan, ampak naj se obrnejo same na naše poslaništvo, kjer bomo uredili vse potrebno za hitro rešitev primerov.

Veleposlaništvo RS v Canberri ima vsak delovni dan uradne ure od desetih do ene ure popoldne. V tem času lahko dobite vse potrebne konzularne informacije, osebno ali telefonično. S tem se bomo tudi lahko izognili napačnim tolmačenjem nekaterih konzularnih vprašanj.

Naše veleposlaništvo uraduje na naslovu:

ADVANCE BANK CENTRE – Level 6,
60 Marcus Clarke Street, CANBERRA CITY.

Številka telefona je (06) 243 4830.

Številka faksimila pa je (06) 243 4827.

Pisma in drugo pošto pa pošiljajte na naš poštni predal: EMBASSY OF SLOVENIA,

P. O. Box 284, Civic Square,
Canberra, A.C.T. 2608

ALJAŽ GOSNAR, odpravnik poslov

OATLEY, NSW - Prijetno presenečena sem bila, ko sem v zadnji številki Misli brala o ustanovitvi "Klakočerjevega sklada za obnovo Škofovih zavodov" v Šentvidu. Vem, da bi Ludvik z vsem srcem podprl to zamisel častitega nadškofa dr. Alojzija Šuštarja. Iskrena hvala!

V sklad mojega pokojnega moža pošiljam tudi svoj dar.

Želim patru uredniku srečen in zdrav Božič ter blagoslovljeno Novo leto! Vdana Mari Klakočer

RESERVOIR, VIC. - Matica naših pokojnih v novembrskih Mislih me je spomnila, da imena mojega pokojnega brata še nihče ni sporočil uredništvu. Pa naj vsaj zdaj jaz sporočim njegove podatke:

STANKO LEBEN je umrl 23. junija 1993 v Mt. Isa, Queensland, za rakom trebušne slinavke. Bil je bolan okrog osem mesecev, končno je

KRIŽEM AVSTRALSKE SLOVENIJE

podlegel. Pokopan je bil naslednji dan na krajevnem pokopališču.

Pokojnik je bil rojen dne 4. novembra 1926 v veliki družini, Ševlje nad Škofjo Loko. Od bratov in sester je eden že mrtev, dva brata sta v Queenslandu, dva brata v Nemčiji, ena sestra in en brat doma, jaz pa v Melbournu. Oče Jože je umrl že leta 1974, mama Marija, ki je po očetovi smrti prišla k nam v Avstralijo, pa je umrla leta 1986 po vrnitvi domov. Pokojni brat Stanko je pribežal v Avstrijo leta 1945 iz Št. Vida nad Ljubljano. Nikdar ni dosti govoril, kaj vse je doživel. Iz Avstrije se je kmalu umaknil v Francijo, od tam pa leta 1951 emigriral v Avstralijo. Dom in družino si je ustvaril v Queenslandu, kjer se je poročil z Lizo, po rodu Švicarko, dekliškega priimka pa žal ne vem. Zapustil je tri otroke, ki so že dorastli.

Naj bo pokojnemu Stanku lahka avstralska zemlja! - Njegova sestra Marta Leben por. Kobe.

BASSENDEN, W.A. - Res vsaki mesec Misli dolgo potujejo do nas, a hvala Bogu in p.uredniku, da še pridejo. Ko pa pridejo, jih takoj preberem. Kako rada bi bila v Melbournu na proslavi srebrnega jubileja cerkvice, a nažalost mi moje zdravje ne dovoljuje. Sem pa brala v Mislih, da želite za jubilej olepšati zunanost cerkvene stavbe. Rada se pridružim in za "facelift" pošiljam sto dolarjev za nakup barve. Upam, da bo še kdo priskočil. Pa Vas za konec prosim, da se me spomnite v molitvi. Tudi Vam želim zdravja, da Vas dragi Jezus poživi še na mnoga leta!

Lepo Vas pozdravljam - Ida Zorich

Naj se naši dolgoletni naročnici gospe Ildi Zorich na tem mestu iskreno zahvalim za poslani dar za "facelift" naše cerkvice, pa seveda tudi za zbirko dragoc-

DISTINCTION PRINTING PTY. LTD.

Lastnik Simon Špacapan

Tiskarna za
brošure, knjige in barvna dela

164 Victoria Street, Brunswick 3056

Telephone: 387 8488

NARRE WARREN, Vic. — Pošiljam v objavo fotografijo, ki mi je zelo drag spomin in jo prosim nazaj. Vesela skupina slovenskih fantov — beguncev praznuje božične in novoletne praznike 1953/54 na poti v Avstralijo na ladji Fairsea. Po Novem letu bomo slavili 40-letnico prihoda v novo domovino, ki nas je lepo sprejela in nam dala dom, kruh in vino, pa tudi družino.

Dragi fantje, zdaj možaki in očetje! Ob tej priliki vsem voščim blagoslovljen božič in uspeha ter zdravlja polno novo leto. Enako vsem naročnikom! — Franc Šabec

nih starodavnih čipk in za vse ostalo, kar nam je gošpa ob zadnjem obisku Melbourn prinesla. Res bi bilo škoda, če bi se kaj tega izgubilo in uničilo. V našem središču bomo v posebni sobi zbirali to dragoceno slovensko dediščino. Še enkrat: Bog povrni!

Dodajamo še zadnje pismo gospe Ide. — Urednik

Skoraj je Božič. Hvala Bogu, da je zdravje boljše, kar tudi Vam želim. Naj Jezusovo rojstvo blagoslovi Vaše delo in brige, da boste mogli še nadalje urejevati naše Misli.

Veliko imam časa, da razmišljam. Pa naj tukaj dodam nekaj svojih misli: Res je lepo, da smo Slovenci končno dobili svojo državo. Lahko smo ponosni na to, da moremo reči, od kod smo doma. Pa še dodamo lahko, kaj vse imamo... Sedaj imajo tisti, ki niso zadovoljni v Avstraliji, lepo priliko, da se vrnejo domov. — Jaz pa pravim: Bogu hvala in Avstraliji, da nas je sprejela in nam dala možnost, da smo si uredili streho nad glavo in pričeli novo življenje. Res začetki niso bili lahki, pa vendar: zdržali smo in uspeli. Danes imamo dom in pokojnino...

Lepo pozdravljam! — Ida Zorich

CAMPBELLFIELD, VIC.

— Za letošnjo Matico pokojnih sem dal osnovne podatke o pokojnem MIROTU NOVAKU in obljubil dobiti in povedati še kaj več o njem. Pokojnika poznam že od mladosti, saj sva oba doma iz istega kraja, iz Jablanice pri Ilirski Bistrici. Tam je bil Miro rojen 29. septembra 1926. V Avstralijo je prišel preko italijanskih begunskih taborišč že leta 1949.

Nastanil se je v Wagga-Wagga, NSW, kjer je začel voziti taksi. Pred kakimi osemnajstimi leti so ga ovekovečili v krajevnem časopisu: pridobil si je naslov: "The Best Driver of the Year." Lepo in pomenljivo trofejo mu je podelila organizacija "The Wagga Radio Cabs Co-operative Society Pty. Ltd." Miro je namreč v trinajstih letih prevožil kot taksist 700.000 milj po Waggi in okolici brez vsake nesreče.

Leta 1952 se je Miro poročil z Ano Milor. Otrok sta imela pet: štiri dekleta (Rosie, Anna, Doena in Josie) in en fant (Mark). V rodni domovini pa žaluje za njim brat Rudi.

Pokojni Miro je bolehal nekaj let in je bil zadnji

VIKTORIJSKIM SLOVENCEM

TOBIN BROTHERS
funeral directors

NA USLUGO V ČASU ZALOVANJA

North Melbourne 189 Boundary Road, 329 6144

Malvern 1382 High Street, 509 4720

Noble Park 505 Princes Highway, 546 7860

Frankston 232 Cranbourne Road, 781 2115

Mentone 93 2460

čas v bolniški oskrbi. Zaključil je svoje življenje 3. oktobra 1993 v Waggi, kjer je bil 7. oktobra tudi pokopan. Zadnji domek na zemlji je dobil na tako imenovanem Old Cemetery. Naj mu bo lahka avstralska zemlja! - Jože Brožič

WEMBLEY, W.A. - Pri "Družini" v Ljubljani tiskajo mojo knjigo z naslovom *Življenjski izzivi*. V njej je nekaj spominov, nekaj kar je bilo objavljenega v Avstraliji med 1968 in danes, doma pa ne. In še štiriindvajset svojih pesmi sem dodal. Knjiga je namenjena slovenskim bralcem doma, vendar se bi morda tudi tu kdo zanimal zanj.

Zato Vas prosim za dovoljenje, da bi bila knjiga na razpolago tudi pri Mislih v Kew. Če dovolite, Vam bom naročil poslati iz Ljubljane 20 izvodov. Cena knjige je dvajset avstralskih dolarjev. Dobiček, če ga bo kaj, je namenjen takole: tretjina za novoodprto škofijsko gimnazijo v Št. Vidu, kjer se pripravlja tudi Slovenski dom za izseljence, tretjina za Plečnikov sklad, tretjina pa za vzpostavitev Avstralsko-slovenskega kulturnega centra v Ljubljani.

Lepo Vas pozdravljam! - Ing. Ivan Žigon

Urednik je vesel, da bo ena knjiga več, ki jo je napisal avstralski Slovenec. Rade volje bodo MISLI (pa tudi naša Baragova knjižnica) nudile knjigo vsem, ki jo bodo želeli kupiti. Pozdravi! - Urednik

REŠITEV VLOŽENKE prejšnje številke:

1. voda; 2. roka; 3. soba; 4. urar; 5. klas; 6. oves; 7. skop; 8. olje; 9. meja; 10. park; 11. seja; 12. nega; 13. seno; 14. bala; 15. veja; 16. obla; 17. slok; 18. slon; 19. vaja; 20. mama. - Nauk ljudske modrosti v srednji od treh vrst črk od zgoraj navzdol se glasi: **DOBRA VOLJA JE NAJBOLJA.**

Rešitev so poslali: Jože Grilj, Francka Anžin, Ida Ponikvar, Stanko Aster-Stater, Lidija Čušin, Ivan Podlesnik, Ivanka Študent. Izžrebana je bila Ida Ponikvar.

**DO YOU NEED A GOOD PLUMBER?
POTREBUJETE KLEPARJA,
VODNEGA ALI PLINSKEGA
INSTALATERJA?**

**Rojakom Melbourne in okolice
se priporoča in je na uslugo
JOŽE ŽUGIČ,**

5 Waverley Ave., E.Kew - Tel.: 817 3631

KDO BI VEDEL POVEDATI...

... kje v Avstraliji se nahaja **MARJAN LULIK**, doma iz Solkana. Od doma v Avstralijo je odšel leta 1964. V teku let je pisal iz različnih naslovov: iz Melbourne Vic., (Malvern, Port Melbourne), potem iz West Avstralije, pa iz N.T. (via Innisfail, Qld.) in spet iz W.A. (Perth)... Njegov zadnji naslov je bil iz Melbourne: 35 Regent St., Elsternwick, Vic. Potem je utihnil in domače skrbi zanj. Po njem sprašujeta starša Urban in Marija Lulik v Solkanu ter sestra Nadja poročena Merlak v Novi Gorici.

Morda kdo ve za družino **BORUTA DOLŽAN** s soprogo **SIGFRID** (nemškega rodu), ali pozna otroke z imeni **DOLŽAN MIHAELA**, **ANDREJA** in **TANJA**. Borut je bil rojen leta 1940 v Mariboru in je odšel v Avstralijo okrog leta 1962. Zadnje pismo je pisal polno domotožja leta 1978, po mamini smrti. Ko pa so mu odgovorili, se je pismo vrnilo, da je odšel iz naslova. Po Borutu sprašuje sestrična dr. Marinka Šitum, zobozdravnica v Mariboru.

Uredništvo bo rado posredovalo sorodnikom kakršno koli sporočilo o pogrešanih.

Sef zaloti uslužbenca, da za pisalno mizo spi. Zbudi ga in vpraša: "Koliko časa ste pa vi že pri nas?"

"Tri dni."

"No, ste se pa hitro vživel!"

Melbournskim Slovencem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

**GIOVANNI VERGA MEMORIALS
Pty. Ltd. Inc.**

VIZZINI MEMORIALS Pty. Ltd. Inc.

85-87 Trawalla Ave., Thomastown, Vic.

Tel. 359 5509, po urah na domu 478 4474

Nagrobne spomenike izvršujemo po dogovoru.
Garancija za vsako naše delo!

**HEIDELBERG CABINETS
PTY. LTD.**

FRANK ARNUŠ

Priporočamo se melbournskim rojakom
za izdelavo kuhinjskih omar
in drugega pohištva po zmerni ceni.

**7 LONGVIEW COURT,
THOMASTOWN 3074
(Bundoora Industrial Park)**

TEL.: 465 0263

A.H.: 459 7275

Tuj mornar je opazoval Kitajca, ki je prinesel na grob znanca kos mesa. Prišel se je smejati in ga je vprašal: "Kdaj pa bo prišel tvoj znanec iz groba in pojedel pečenko?" Kitajec pa se ni zmedel. Zastavil je vprašanje: "Kaj pa ti nosiš na grob prijatelja?" — "Cvetje, seveda!" odgovori mornar. — Kitajec pa: "Moj bo prišel iz groba po pečenko tedaj, ko se zbudi tvoj prijatelj, da poduha cvetje."

+

Srečata se dve materi mladostnic.

"Moja hči mi sploh ničesar več ne pove. To me dela naravnost bolno."

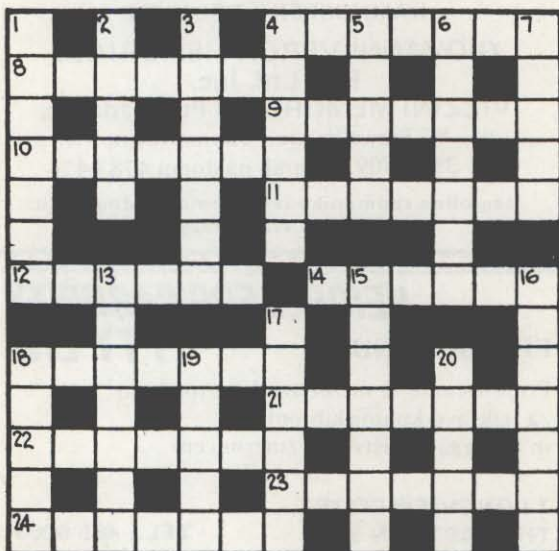
"Moja mi pa vse pove. Z živci sem že čisto na koncu."

Križanka (Ivanka Žabkar)

Vodoravno: 4. predno dobi več vode, ga kličemo tako; 8. žensko ime; 9. z vajo pridobljena brezhibna pisava; 10. vrsta zemlje, uporabna za oblikovanje; 11. ena šolskih knjig; 12. ptica; 14. pazi na skrivaj, nekaj zasleduje; 18. cerkveni govor; 21. prodajalec; 22. občutek ponižanja, ko te dobe v slabem dejanju; 23. domači praznični kruh; 24. goljufija.

Navpično: 1. bogataš, mogočnej; 2. razkuževalno sredstvo; 3. splošno ime za domačo žival; 4. razkošno zgrajeno poslopje; 5. glas konjskih kopit; 6. pridobivanje podzemskih tekočin v človeško uporabo; 7. poslednje ležišče; 13. zadržujete; 15. več slovenskih krajev je s tem imenom; 16. tujka za dodajanje, prištevanje v matematiki. 17. žensko ime; 18. potres (praška na kožo).

Rešitev pošljite do 15. januarja na uredništvo!

Manufacturer of
Premium Quality
Smallgoods

Melbournskim
Slovenem
se priporoča

SMALLGOODS

209-215 St. George's Rd.
North Fitzroy, Vic. 3068

Tel.: 481 1777
Facsimile: 482 5411

Nudimo prvovrstne kranjske klobase,
sveže meso, kvalitetno suho meso,
raznovrstne odlične mesne izdelke.
Hitra in brezplačna dostava.

Obrnite se na nas:
naše mesno podjetje nadaljuje tradicijo
vam vsem znanega dolgoletnega podjetja
JOHN HOJNIK

PA SPET NEKAJ UVOŽENEGA IZ REPUBLIKE SLOVENIJE

- + Radi bi zaščitili funkcionarje. Pred lastnim ljudstvom.
- + Na sončni strani Alp večkrat divjajo hujši viharji kakor na senčni.
- + Nepristranski opazovalec bo moral priznati: mediji so po meri oblasti. One prejšnje.
- + Prvi bodo zadnji polagali račune.
- + Za lepšo prihodnost skrbijo politiki, za lepšo preteklost zgodovinarji, a za lepšo sedanjost basnikarji.
- + Za konkretne krivice vedno odgovarjajo anonimni krivci.
- + Uradno sem za, potihoma sem proti, sicer me pa eno figo briga.
- + Pametnejši odneha, neumnejši vztrajamo.
- + Otroci toliko časa rastejo, dokler nam ne zrastejo čez glavo.
- + Napredni toliko časa napredujejo, dokler se ne ustavijo na položajih.
- + Parole "Naj cvetejo vsi cvetovi" se je najbolj razveselil plevel.
- + V gospodarstvu imamo zelo statično dinamiko in zelo dinamično statistiko.

HOJA ZA KRISTUSOM — Knjižica je v obliki molitvenika in obsega nesmrtni spise Tomaža Kempčana. Cena 5 dolarjev.

KRISTJAN MOLI je naslov molitvenika vredne vsebine na 305 straneh. Cena 5 dolarjev.

LUČ V ŽIVLJENJE je molitvenik z velikimi črkami za ostarele, ki so jim opešale oči. Cena 10 dolarjev.

VSE POTI — V tekoči vezani besedi izražena topla razmišljanja je napisala v Melbournu Draga Gelt. Od vsake knjige gre en dolar za Dom počitka m. Romane v Kew. Cena 15 dolarjev.

DREAMS VISIONS — Cankarjeva knjiga "Podobe iz sanj" v odličnem angleškem prevodu. Slovenian Research Center of USA. Lepo darilo angleško govoreči osebi. Cena 11 dolarjev.

WHISPER — Anglesko-slovenske pesmi Danijele Hliš. — Cena 10 dol.

MEN WHO BUILT THE SNOWY — O življenju ob graditvi Snowy Mountains projekta napisal v angleščini Ivan Kobal. Cena 8 dolarjev.

THE GLIMMER OF HOPE (Svit upanja) — Izšla v angleškem jeziku v samozaložbi pisca Jožeta Komidarja, N. S. W. Obsega spomine na Loško dolino med revolucijo in razmišlja o komunizmu. Cena 6 dolarjev.

ČASOMER ŽIVLJENJA — Avtobiografska razmišljanja je napisal Lev Detela, Avstrija. Knjiga je izšla v Argentini. Cena 13. dolarjev.

CELJSKE MOHORJEVKE 1993 so pošle, imamo pa še **CELOVŠKE** (40 dolarjev) in **GORIŠKE** (40 dolarjev) **MOHORJEVKE**. Odlične knjige, vredne branja. Mohorjeva družba praznuje letos že 140 letnico.

Imamo še več drugih knjig iz rodne domovine, zamejstva in zdomstva

LEPOTE SLOVENSКИH CERKVA je monumentalna knjiga z 283 čudovitimi barvnimi posnetki. Avtor fotografij je Jože Anderlič, besedilo pa je napisal dr. M. Zadnikar. Kupi jo, da bo postala tvoj družinski zaklad, ki ga boš s ponosom pokazal obiskovalcem druge narodnosti. Cena 49 dolarjev.

ZA PEST DROBIŽA je najnovejša pesniška zbirka, ki nam jo poklanja adelaidski rojak Ivan Burnik Legiša. Cena deset dolarjev.

SLOVENSKO-AVSTRALSKO DRUŠTVO CANBERRA Inc.

pozdravlja vse rojake
in bralce MISLI
s prisrčnim vabilom:
**KADAR SE MUDITE
V CANBERRI,
OBIŠČITE NAS!**

Vsem rojakom in njih prijateljem sporočamo: naš DOM, poznan pod imenom TRIGLAV, na Irwing Street, PHILLIP (CANBERRA), A. C. T., je odprt gostom vsak dan (vključno sobote, nedelje in praznike, razen velikega petka in večera božične vigilije) od 11.30 a.m. do 11.45 p.m. Naš bar je odprt od 11.30 dopoldan dnevno ter nudi tudi številne slovenske pijače. Kuhinja servira okusno domače pripravljeno hrano vsak dan od šestih do devetih zvečer, ob nedeljah pa tudi od poldne do druge ure in od šeste ure zvečer.

KADAR SE MUDITE V CANBERRI — DOBRODOŠLI V SLOVENSKEM DOMU!

Pri nas Vam bo tudi vselej kdo na razpolago za razne informacije o Canberri in okolici.

Naša telefonska številka: (062) 82 1083.

Since 1982
DONVALE TRAVEL
has been organising

GROUPS FOR SLOVENIJA

and now
SLOVENIJA TRAVEL
has joined
DONVALE TRAVEL

ENROL NOW FOR ECONOMICAL GROUP TRAVEL FOR SLOVENIA 1994

DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Victoria 3109

Telefon: 842 5666

Lic. No:
30218

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

PRIGLASITE SE ŽE SEDAJ ZA SKUPINSKO
POTOVANJE NA OBISK SLOVENIJE V LETU 1994

Zelo dobre ekonomske prilike
za obisk lepe Slovenije
in vseh strani sveta . . .

*Pokličite ali obiščite naš urad za podrobnejša pojasnila,
da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in potrebne vize!*

Ne pozabite, da je že od leta
1952 ime GREGORICH dobro
poznano in na uslugo vsem, ki
se odpravljajo na potovanje!
PRIDEMO TUDI NA DOM!

ERIC IVAN GREGORICH
Slovenija Travel / Donvale Travel

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109
Telefon: 842 5666